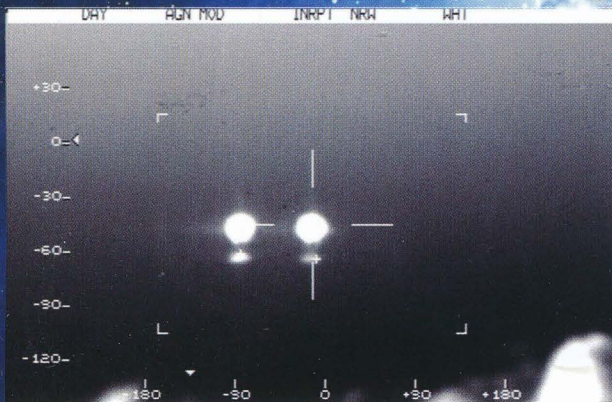

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 3 2005 24. ÅRGANG

**UFO-observasjonene
over Mexico - en mulig
oppklaring?**

**Ballonger som
faller ned**

Avtrykkene i Stordalen syv år etter

ABONNEMENTSPRIS KR. 200,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 60,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 3 2005 - 24. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et
bilde tatt av Hessdalen-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbo
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 990 31 699
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbo eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2005 koster kr. 200,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2005, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Bromsveien. 5
3183 Horten

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbo
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2005

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettisider
www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholtveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg v/Ole M. Vestby

Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Floyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/
ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Siden sist har det ikke skjedd så mye - det er tross alt bare et par måneder siden forrige nummer. Vi har tidligere "klaget vår nød" med hensyn på manglende observasjoner og aktivitet. Det samme kan gjøres nå, selv om det - forsåvidt - egentlig er nok å skrive om bare man ser skikkelig etter. Det kan være gamle saker som tas opp og ses på i nytt lys, diverse organisatorisk stoff, møtevirksomhet på nasjonalt og internasjonalt nivå og mer teoretisk rettede artikler. Sistnevnte kan ta for seg fremdriftmetoder for UFOer (for de ET-orienterte) eller psykososiale aspekter ved UFO-fenomenet.

I dette nummer bringer vi en oppfølger til artikkelen om UFOer over Mexico i nr. 2 2005. Det ser nå ut som om observasjonene som ble gjort av mannskaper fra det meksikanske luftforsvaret den 5 mars i fjor har fått sin konvensjonelle forklaring. Uten at man kan være 100 prosent sikker er likevel argumentene fra flere (skeptiske) UFO-etterforskere svært overbevisende, og vi antar at denne saken nå kan legges død. Noen vil kanskje bli skuffet (spesielt den meksikanske ET-orienterte journalisten Jaime Moussan, omtalt i forrige nummer), men fakta kan ikke fornektet. Vi henviser til artikkel på side 13:

Ellers vil vi, litt forsinket, gratulere UFO-Sverige med deres utgivelse av *UFO-Aktuellt* nr. 100, i årets første utgave, nr. 1 2005. Tidsskriftet (i sin nåværende form) kom første gang ut i 1980. Det har i de 25 årene som har gått, befestet sin posisjon som et av de mest allsidige og seriøse tidsskrifter innen "bransjen" på verdensbasis. Vi håper og tror at medarbeiderne, med Clas Svahn i spissen vil *keep up the good work* og ønsker dem til lykke med de neste 25.

I denne forbindelsen henviser vi også til artikkelen "På feltforskerkurs i Sverige" hvor flere representanter for UFO-NORGE deltok på UFO-Sveriges kurs avholdt i august. Kurset har vært avholdt i mange år og holder en høy faglig standard. Det er å håpe at flere fra vår organisasjon kan delta til neste år, da det egentlig er påkrevet at så mange som mulig av våre feltforskere (andre er også velkomne!) får en så god opplæring som mulig.

Dessverre leser vi stadig om personligheter innen ufologien som er gått bort. Denne gangen er det Philip Klass, blant de fleste innen feltet kjent som en ultraskeptiker gjennom 40 år. Uansett, selv om han var kontroversiell - selv blant enkelte av sine egne - er det ingen tvil om at han tidvis gjorde en god jobb, enten han var desinformasjonsagent eller ikke!

Medredaktør Ole Jonny Brønne har skrevet en artikkel om meteorologiske ballonger som falt ned over Norge i 1946. Utfra diverse avisnotiser var det imidlertid ikke noe stort problem for den jevne mann og kvinne (med litt hjelp) å identifisere ballongene som det de var - meteorologiske oppsendinger. At 1946 også var året hvor de såkalte spøkelsesrakettene ble observert i hundretall over Skandinavia, hadde tydeligvis liten innvirkning på folks observasjons- og identifikasjonsevne. Det hele er bemerkelsesverdig sett i lyset av hva som skjedde året etter, i 1947. Da tenker jeg selvfølgelig på Roswell-saken hvor man etterhvert både på offisielt hold og blant enkelte UFO-etterforskere forklarte hele funnet som en nedstyrtet ballong - med instrumenter - i det den gang topphemmelig Mogul-prosjektet. At flere militære eksperter (blant dem etterretningsoffiser Jesse Marcel) ikke var i stand til å identifisere objektet som det det altså påstas å ha vært (en konvensjonell ballong) er mildest talt merkelig og tankevekkende. Vi spørger kun ...

Mentz Kaarbo

Innhold

4 Rapportnytt

10 Avtrykkene i Stordalen syv år etter

Arnulf Løken i Rapportsentralen var i fjor på besøk i Stordalen på Sunnmøre for første gang siden 1997. Det ble da oppdaget en rekke avtrykk i bakken i den avsidesliggende Kleivabotnen. Vår mann fant mange spor som fremdeles var synlige.

13 UFOer over Mexico - en mulig oppklaring?

Fjorårets mest spektakulære UFO-observasjon har høyst sannsynligvis fått sin forklaring.

17 På feltforskerkurs i Sverige

Fire utsendte representanter for UFO-NORGE, med Ole Jonny Brønne i spissen, deltok på UFO-Sveriges årlige feltforskerkurs siste helgen i august.

19 Leserbreve

20 Philip Klass er død

En av ufologiens mest markante personligheter døde i august, i en alder av 85. På tross av sin status som kontroversiell "debunker" vil han bli husket blant både pro og kontra ET-kombatanter.

21 Et merkelig frimerke

Et eksempel på kreativ bruk av PC og Internett.

22 Ballonger som faller ned

I 1946 - det året da Skandinavia ble hjemsokt av de såkalte spøkelsesrakettene - opplevde man i Norge at høyst jordiske gjenstander falt ned i åker, skog og mark. I motsetning til Roswell året etter, hadde ikke den jevne mann og kvinne særlige problemer med å identifisere gjenstandene.

24 Bokanmeldelser

28 Presseklipp

29 Gammel mynt med UFO-motiv

En fransk mynt fra 16-hundretallet forbløffer numismatikerne.

Forsidefoto: Bilde av Pelikantåken, som ligger i stjernebildet Svanen (Cygnus), 2000 lysår borte. Bildet er tatt gjennom den 4 meter store Mayall reflektoren på Kitt Peak, Arizona, USA.

© John Bally (U. Colorado), Bo Reipurth (U. Hawaii), NOAO/AURA/NSF)

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Fremdeles kommer det en jevn strøm av rapporter inn til UFO-NORGE. Selv om vi nylig har vært gjennom den lyse årstid, har ikke dette lagt noen begrensninger på antall innrapporterte saker.

Dividalen i Troms

Dato: August 1994
Tidspunkt: Ca. kl. 23.00 NST
Varighet: 20-30 sekunder
Farge: Hvitt lys
Lyd: Ingen lyd
Type: NL

Rapportsentralen har fått inn en historie fra Indre Troms. Observatøren skriver følgende:

"Jeg vil fortelle om noe som hendte meg og en kamerat en av de siste dagene i august 1994. I Troms er det et dalføre som kalles Dividalen. Dividalen kommer av det samiske navnet Devdis (dødes vann, dødes dal, dødes elv, dødes fjell). Vi har vært der en rekke ganger på fisketur i vannene som kalles Sjuern. Vi hadde fisket et par dager og var på tur hjem en søndagskveld.

Jeg skulle hente solbrillene mine som var gjenglempt ved nabovannet der vi hadde campet.

Det var blitt ganske mørkt allerede, men jeg måtte prøve et siste kast. Etter en kort stund satt en kjempeørret på flua. Da Kjell ropte og sa at han gikk hjem svarte jeg tilbake at han ikke måtte ta teltet. Jeg ville fiske videre en stund.

En halv time senere skjedde det noe merkelig. Hele skogen rundt meg begynte å lysne, langsomt pulserende sterkere og sterk-

ere helt til alt var helt hvitt, og ufattelig lyst. Jeg gikk rett på ryggen i sivet der jeg sto, og trodde at jeg døde. Deretter avtok lyset på samme måte som det kom.

Jeg slo meg faktisk til ro med at det måtte være hodet mitt som spilte meg et meg et puss. Etter hvert fortasatte jeg å fiske. Jeg følte meg litt skjelven, alene som jeg var. Jeg trodde jo at Kjell var reist. Etter en stund gikk jeg tilbake til leirplassen for å hente sekken og teltet. Jeg kunne ikke finne dem i farten så jeg ruslet rundt vannet og småfisket. På den andre siden av vannet fikk jeg med ett øye på Kjell.

Da vi møttes fortalte han at han ikke fikk seg til å dra i fra meg, og hadde gått videre ned til et tredje vann ca. en kilometer fra det stedet hvor jeg befant meg. Han lurte fælt på om jeg hadde sett det utrolig hvite lyset som hadde lyst opp hele skogen rundt ham, noe jeg bekreftet.

Hva kunne det ha vært?

Jeg har ikke fortalt det til så mange, for det blir bare fliring av historien."

Arendal

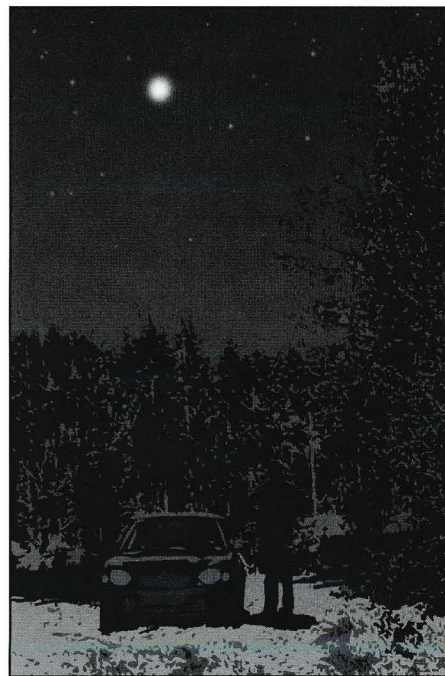
Dato: September eller oktober 2001
Tidspunkt: Ca. kl. 22.00
Varighet: 30 sekunder
Farge: Som en stjerne
Lyd: Ingen
Type: NL

Denne rapporten er fra Arendal i Aust-Agder:

"Hendelsen skjedde for noen år siden, men jeg har tenkt veldig mye på det siden. Jeg bestemte meg for å rapportere hendelsen for å se om det er noen andre som kan ha sett det samme som meg.

Jeg kom hjem og hadde akkurat gått ut av bilen. Da ble jeg oppmerksom på en stor stjerne på himmelen. Den var anslagsvis tre ganger større enn en vanlig stjerne og sto helt stille på sørvest himmelen. Jeg sto og kikket på den i ca. 15-20 sekunder, mens

Fortsettelse på side 6

Arendal, september eller oktober 2001.

Ill. Rune Enger

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 15. mai til 15. september 2005.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Ant. obser-vatører	Beskrivelse	Evt. identi-fikasjon
August 1994	Ca 23.00 NST	20-30 sek	Dividalen i Troms	2	"Opplyst skog", hvit, pulserende	
Sep eller okt 2001	Ca 22.00	30 sek	Arendal	1	Lyskule i fart	
18.01.05	22.03.05 NNT	2 sek	Håkøyboten i T	2	Grønt blinkende lys ned fra himmelen	Meteor?
22.01.05	Ca 18.00- NNT	-	Elverum	1	Lysende obj m vannrett lysrekke	
18.03.05	Ca 02.00 NNT	30+ min	Oslo	1	Lys i sirkel i skylag	Sky Tracker
22.03.05	22.45 NNT	Ca 20 sek	Fredrikstad	2	Lysende "buss"	
30.06.05	23.00	30 min	Løkken i Danmark	3	Lys i horisonten FS	Flare
06.07.05	01.44 NST	1 sek	Flisa i Hedmark	1	Rundt blinkende lys	
30.07.05	Mellom 22.00 og 23.00 NST	Ca. 2 sek	Rørvik i N-T	1	Sigarformet rundt objekt	
03.08.05	21.47 NST	Ca. 4 sek	Vågøya, nær Rørvik	3	Skarpt rundt lys	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

FS – Fotosak – fenomener avbildet på foto (film/digitalt)

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

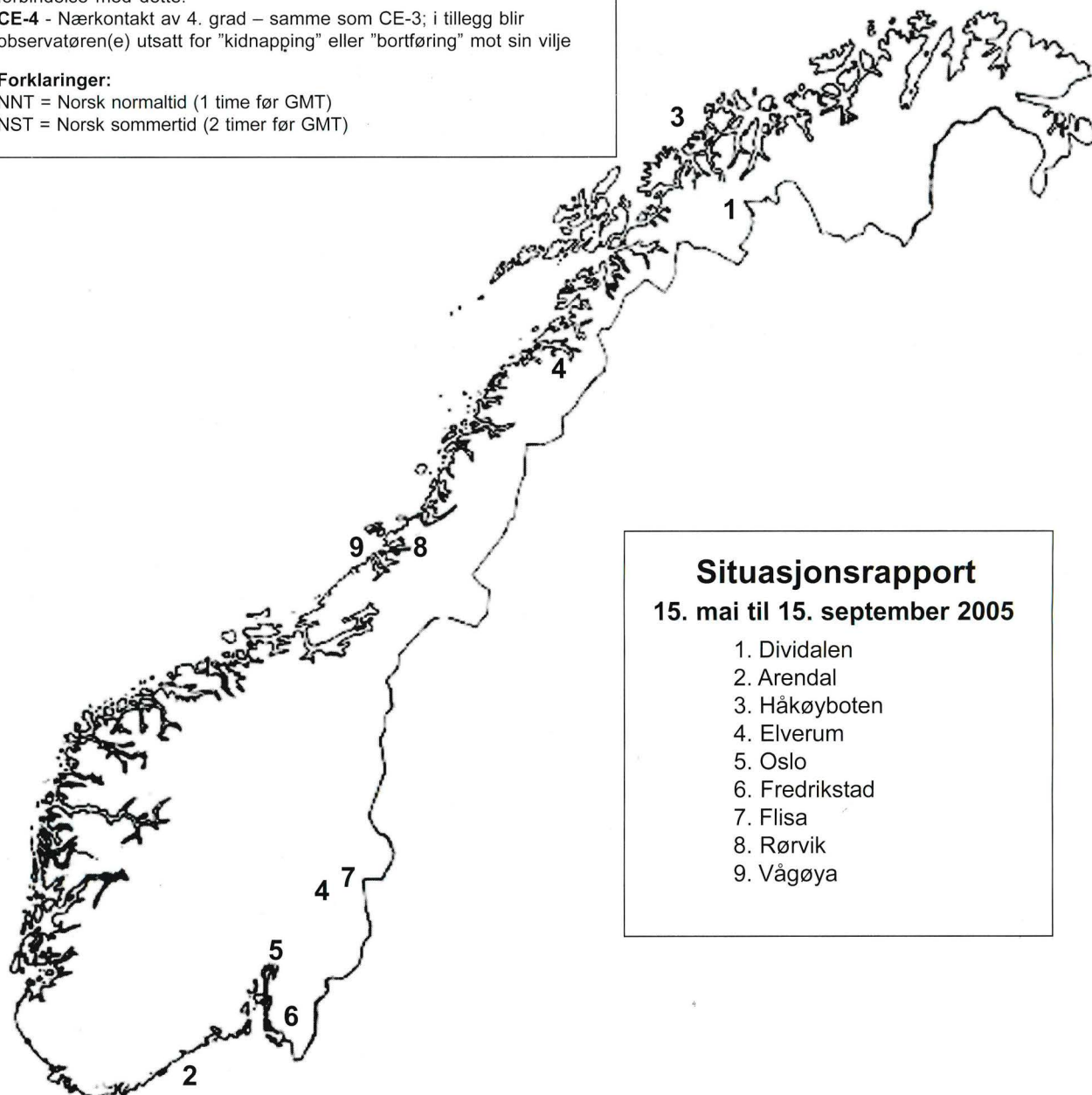
CE-3 – Nærkontakt av 3. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 – Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Situasjonsrapport

15. mai til 15. september 2005

1. Dividalen
2. Arendal
3. Håkøytoten
4. Elverum
5. Oslo
6. Fredrikstad
7. Flisa
8. Rørvik
9. Vågøya

magen knøt seg. Jeg visste at det ikke var noe normalt ved det jeg så. Plutselig akselererte lyset ut i verdensrommet. Det ble mindre og mindre, for til slutt å forsvinne helt. Fra lyskulen sto stille til den forsvant tok det ca. 5-10 sekunder, så det er ikke tvil om at den var i bevegelse.

Dette har kanskje en logisk forklaring som ikke jeg har funnet ut av enda. Om dette var et UFO eller et himmellegame vet jeg ikke. Jeg vet bare at dette gjorde inntrykk på meg!”

[Det er, om ikke nødvendigvis en ”flygende tallerken” så i alle fall et UFO – per definisjon! Red.anm.]

Håkøyboten nær Tromsø

Dato: 18. januar 2005
Tidspunkt: Kl. 22.03 NNT
Varighet: 2 sekunder
Farge: Grønt
Lyd: Ingen
Type: NL

Et par fra Tromsø skriver følgende:

”Vi kom kjørende sørover mot Håkøyboten utenfor Tromsø da vi så et grønt blinkende lys som «styrte» ned fra himmelen. Fenomenet blinket jevnt flere ganger i sekundet. Vi så det i retning sørvest mot Straumbukta, sett fra Håkøyboten snuplass. Størrelsen på lyset var stort i forhold til vanlige stjerneskudd. Vi kunne ikke bedømme avstanden til objektet. Vi varslet politiet i Tromsø da det så ut som en mulig flystyrt (!). Men farten var så stor at vi er usikre på hva vi så. Derfor skriver vi inn dette på deres hjemmeside.”

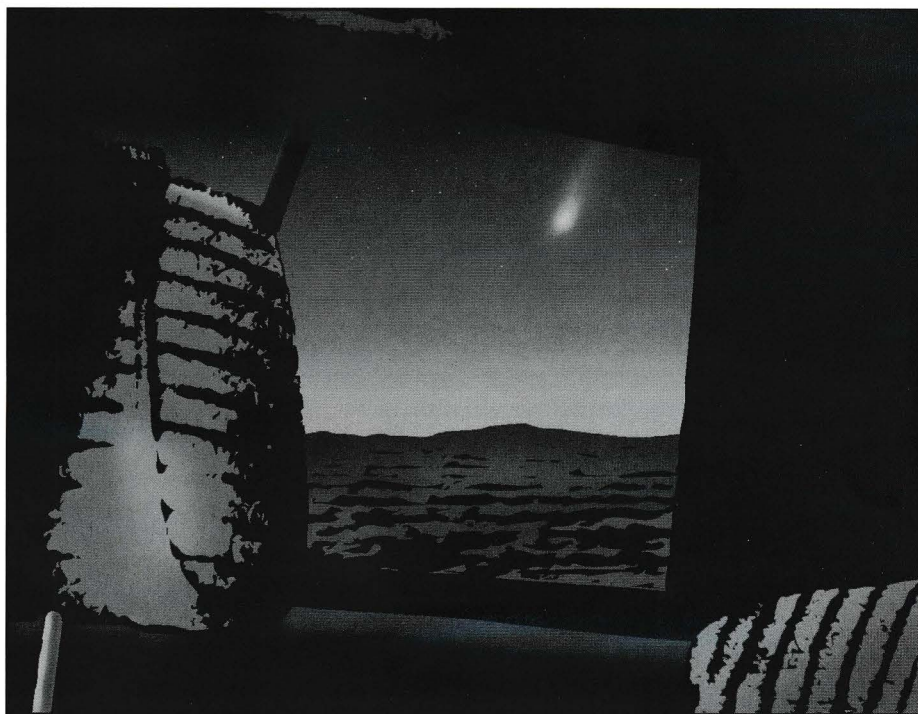
Elverum

Dato: 22. januar 2005
Tidspunkt: Kl. 18.00 – 18.20 NNT
Varighet: ?
Farge: ?
Lyd: Ingen
Type: NL

Roger Solheim fra Elverum har sendt denne rapporten:

”Jeg fikk tilfeldigvis øye på et merkelig lys på himmelen i retning nordvest. Det var tre lys i rekke (vannrett), med litt mellomrom. (slik som et «UFO» blir fremstilt på TV). Jeg så i tillegg flere lys som blinket i mellom de tre hovedlysene; til sammen ble det nærmest en lang lysrekke. Denne forflyttet seg sakte på himmelen mot vest-nordvest. Jeg så på den med kikkert, men kunne ikke se hva det var for noe. Jeg prøvde å ta bilder, men fenomenet var for langt unna.

Jeg lurer på hva dette kan være for noe; tviler på at det var fly. Det gikk altfor sakte, og den lange lysrekken stod mot oss hele

Håkøyboten nær Tromsø, 18. januar 2005.

Ill. Rune Enger

tiden, og forflyttet seg sideveis, sakte.”

Oslo

Dato: 18. mars 2005
Tidspunkt: Ca. kl. 02.00 NNT
Varighet: Minst 30 minutter
Farge: Hvitt lys
Lyd: Ingen
Type: NL

En observator fra Oslo rapporterte om et sterkt hvitt lys som fløy i en ellipsebane over himmelen. Banen endret seg litt i retning. Lyset ble borte i ca. 12-14 sekunder, kom tilbake og gjorde en skarp sving. Denne gangen var banen enda mer ellipseformet, lyset

varte i 1-2 sekunder mens det beveget seg like under og inne i skydekket før det forsvant og kom tilbake etter 12-14 sekunder igjen. Dette mønsteret gjentok seg flere ganger. Observatoren observerte fenomenet i en halv time, uten å bli klok på hva dette kunne være. Han hadde aldri sett noe lignende. Han prøvde å ta bilde av lyset, men det gikk for raskt. Han trodde først at det var en lyskaster, men mente det var umulig, fordi det beveget seg i en alt for stor omkrets. Det intense hvite lyset kom ut av skyene innimellom og virket på en måte flatt. Siden det var så raskt var det vanskelig å observere. Han anslo hastigheten løselig til 2-4 kilometer per sekund, men er usikker.

Elverum, 22. januar 2005.

Ill. Rune Enger

Fotosak: UFO over Danmark

Yngve M. Sem fra Stavanger har sendt oss en rapport etter en ferietur ved Løkken i Danmark. Den 30. juni 2005 omtrent kl 23.00 greide han og to venner å videofilme et merkelig lysfenomen i luftrommet ute i havet. Det hele varte i 30 minutter.

Han skriver: "Vi var nede ved stranden ved Løkken i Danmark om kvelden for å ta noen bilder av den flotte solnedgangen. Mens jeg var opptatt med å stille inn kameraet ble jeg bedt om å kikke utover havet i retning mot øst. Der hang det to lys helt stille over horisonten. Jeg tenkte at det var lys fra et fly som kom mot oss, men reagerte på at de var relativt store og lyste uten å blinke. Jeg fortsatte med innstillingen av kameraet for å kunne ta bilder før Solen gikk for langt ned.

- Merkelig, sa de to andre som var med (vi var tre personer i alderen 25-27 år). Som imidlertid konkluderte med at det måtte være en militærøvelse og bruk av et slags bluss. Lysene var for langt fra land til å være en lysmast og for høyt over sjøen til å komme fra en plattform. Lysene ble flere og vi forventet at de skulle dale nedover, noe de ikke gjorde. Jeg fortsatte å ta bilder av solnedgangen helt til at de to andre ba meg om å se på fenomenet igjen. Da begynte lysene å bevege seg litt kaotisk. Opp og ned, venstre og høyre. Deretter skjøt de av gårde og fløy mot høyre. Først kunne det minne om et slangemønster der de fløy opp og ned. Men til slutt fløy de skrått oppover. Den første sakkett av, og de andre fløy rett foran eller bak den første. Nå så det ut som kun ett lys, og dette ble svakere og svakere som om det fløy fra oss. Deretter ble det borte og vi så det aldri igjen. Vi var nede ved sjøkanten kvelden etter, men så ikke noe mer.

Mitt forhold til UFO-fenomenet er at det er naivt å tro at vi er alene i dette Universet, men at det er veldig liten sannsynlighet at «noen» skal finne akkurat oss i et uendelig stort Univers som stadig ekspanderer. Jeg har lenge vært interessert i astronomi, men har aldri sett noe lignende".

Kommentar:

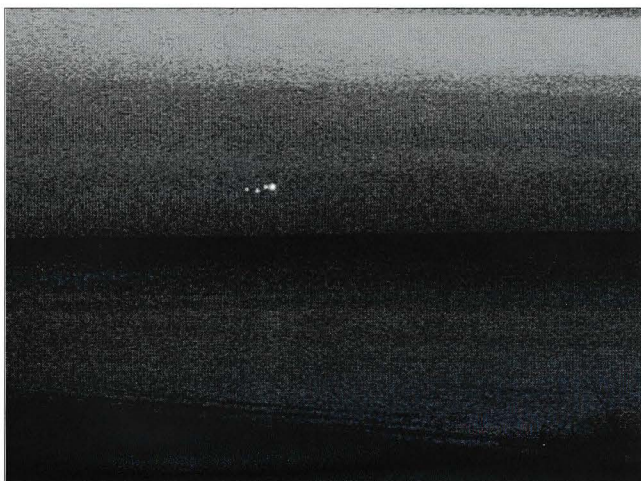
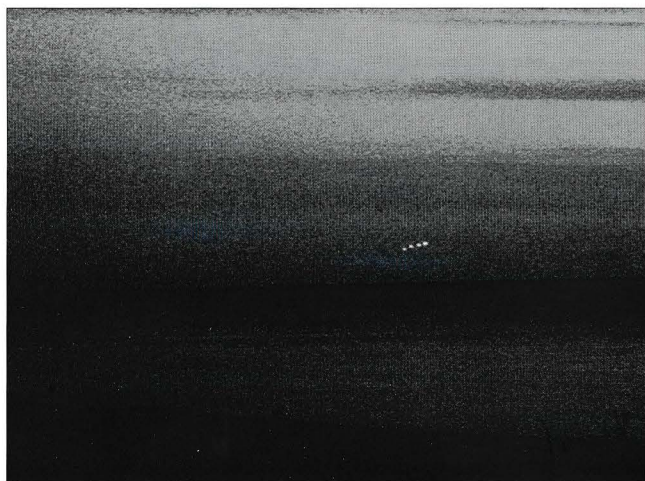
Etter å ha sett filmen lurte vi selvsagt på hva dette kunne være. Den første som slo oss var at det muligens kunne dreie seg om flareraketter fra jagerfly. Flare er små magnesiumraketter som skytes ut fra fly eller helikopter i hurtig rekkefølge for å unngå varmesøkende missiler eller raketter.

Vi kontaktet derfor Forsvarets Luftoperasjonssentral ved Jåtta i Stavanger. Vi ble henvist til jagerflyger Lars Røyne som fikk en kopi av filmen.

Røyne kontaktet Rapportsentralen 12. september og kunne med 100 prosent sikkerhet bekrefte at lysfenomenet var flare fra et fly. Sannsynligvis dreide det seg om et dansk jagerfly (de har også F-16 slik som Norge) på øvelse i et av det danske forsvarrets øvingsområder.

Vi regner derfor saken som oppklart

Arnulf Løken
Rapportsentralen

I gjesteboken til UFO-NORGE (på www.ufo.no) skrev vårt vitne at det var flere som hadde observert fenomenet, og han lurte på om det er mer informasjon om denne saken.

Kommentar:

Muligens kan dette være et lysshow med en såkalt Sky Tracker, plassert et eller annet sted, og som på denne måten ble observert som et merkelig lysfenomen. Sky Tracker er en spesiell lyskaster som lyser opp på himmelen samtidig som den roterer i varierende bevegelser. Effekten kan være utrolig spennende å se ved høyt skydekke. Hvis det bare

er dis i noen hundre meters høyde kan ikke lyskilden sees på avstand. Dermed ser man vanligvis bare en oval lysring på himmelen som beveger seg i elliptiske bevegelser.

Det intense hvite lyset i dette tilfelle kan skrive seg fra en lyskaster med laser. Ellers brukes også lypærer på 1200 watt i disse spesielle lyskasterne. Utformingen på linsen i lyskasteren gjør at lyset blir samlet til et relativt smalt punkt.

Beskrivelsen i rapporten stemmer godt med effekten av slike lysshow.

Arnulf Løken
Rapportsentralen

Illustrasjon, se side 9.

Fredrikstad

Dato: 22. mars 2003
Tidspunkt: Kl. 22.45 NNT
Varighet: Ca. 20 sekunder
Farge: Hvitt
Lyd: Ingen
Type: NL

En mann fra Fredrikstad har sendt oss denne rapporten:

«Jeg sto og snakket med naboen fra min veranda. Innimellom tittet jeg litt i sørlig ret-

Fortsettelse på side 9

Observasjoner og ringer i bakken ved Rørvik

Av Mentz Kaarbo

I sommer ble det gjort flere observasjoner fra Rørvik og Vågøya i Vikna kommune, Nord-Trøndelag. I tillegg ble det oppdaget merkelige ringer i bakken på Vågøya nær et våningshus. Vår feltforsker Per Johan Rauø reiste til øyen for å avhøre vitner og ta området nærmere i øyesyn.

Vi gjengir begivenhetene i kronologisk rekkefølge.

1. Observasjon fra Rørvik sentrum

Dato: 30. juli 2005

Tidspunkt: Mellom klokken 22.00 og 23.00 NST

Varighet: Ca. 2 sekunder.

Farge: -

Lyd: Ingen

Type: DD

Observatøren, Laila Marvold befant seg i Rørvik sentrum, like ved rorbuene i småbåthavnen. Hun fikk plutselig øye på et sigarformet ovalt objekt på himmelen, i nordøstlig retning (til venstre for Hestviktinden på Ottersøy). Objektet virket som om det var innhyllet i tåke eller sløret, og var lysere på venstre side. Derfra kom det ut en lyskule, svakt gulaktig på farge. Lyskulen fløy i retning Rørvik før det brått dreide mot venstre (nordover) og ble borte. Høyden til objektet syntes å være litt over Hestviktinden (294 moh, beliggende vel 5 kilometer øst-nordøst fra observasjonsstedet.). Anslått avstand ca. 5 kilometer ut fra kartmål.

De som var til stede (ved feltforsker Rauø's fremmøte på Vågøya 7. august) kunne også fortelle om to observasjoner til som de hadde hørt av andre. De kunne ikke tidfeste disse. De presenteres likevel her:

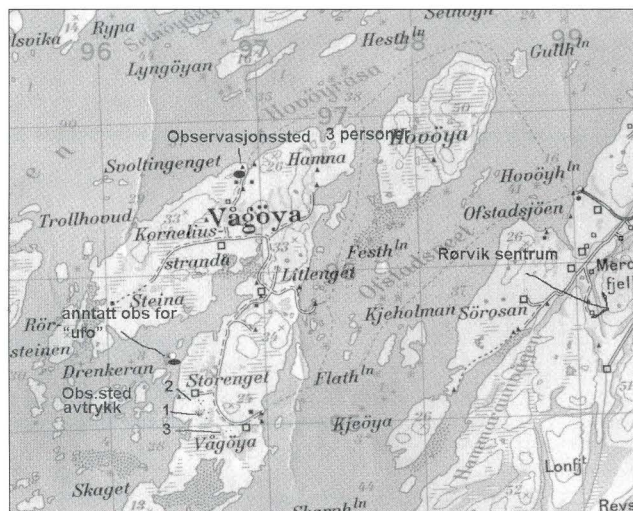
Observasjon ved ungdomshuset på Varøya

Et skarpt lys ble observert i overkant av tretoppene. Det skiftet retning flere ganger.

Observasjonsstedet ligger 7-8 kilometer sørøst for Rørvik sentrum.

Observasjon ved Naklingsletta

Det ble det gjort en lignende observasjon samme kveld ved Naklingsletta.

Oversiktskart over Vågøya, med observasjonssteder og lokaliteter med ringer inntegnet.

2. Observasjon fra Vågøya i Vikna kommune, nær Rørvik

Dato: 3. august 2005

Tidspunkt: Kl. 21.47 NST

Varighet: Ca. 4 sekunder

Farge: Gulhvitt

Lyd: -

Type: DD/NL

De tre observatørene Laila Marvold, Lena Hjuul, og Bernt Vågø fikk se et skarpt rundt lys på himmelen i sør-sørvestlig retning som kunne minne om en lyskaster. Fargen var gulhvitt. Ingen lysjegle kunne sees ut fra lyset. Lyset (objektet) bevegde seg sørøver og forsvant inn i skyene. Lyset ble observert over noen holmer kalt Drenkeran. Høydeanslag over horisonten var ca. to fingerbredder på en armlengdes avstand. Lysets bane ble sammenlignet med innflygningshøyde og kurs til et fly fra Widerøe, som senere landet på Vikna.

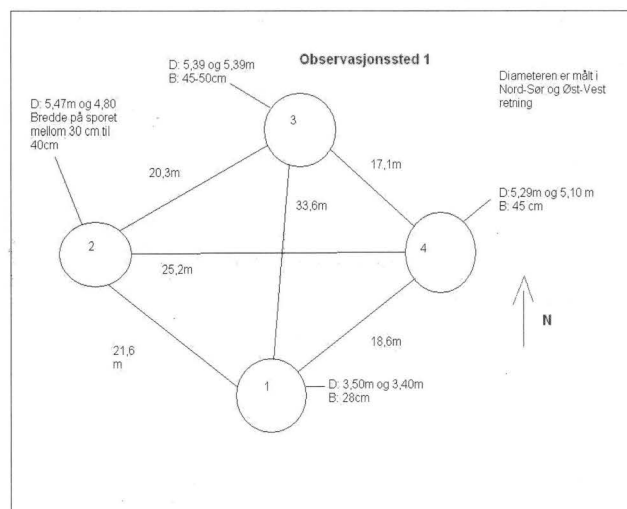
Rapportsentralen kontaktede Forsvarets luftoperasjonssenter ved Jåtta i Stavanger 12. august angående lysfenomenet som ble sett. Vakhavende offiser kunne fortelle at det pågikk en flyøvelse sør for Vikna denne kvelden fra kl. 21.00-23.00. Det var fly fra flere nasjoner involvert i øvelsen. Sannsynligvis kan observasjonen tilskrives denne øvelsen og har ingen ting med opphavet til ringene i bakken (se under).

3. Ringer på bakken, Vågøya

Feltforsker Per Johan Rauø reiste til Vågøya søndag 7. august for å avhøre vitner og se på de innrapporterte ringene i bakken. Her møtte han Laila Marvold, Lena Hjuul og Bernt Vågø som forklarte og viste ham rundt.

Før han ankom var det oppdaget syv ringer på to lokaliteter. Det oppdaget to ringer til i løpet av hans opphold (som varte noen timer), totalt ni stykker.

Status i skrivende stund er således:

Tegning som viser fire ringer på observasjonssted/lokalitet nr. 1.

Lokalitet 1: Fire ringer på jorde ved våningshus
 Lokalitet 2: Tre ringer lengre nord
 Lokalitet 3: To ringer på jorde 70 meter fra våningshus

Tre av ringene var meget tydelige (ring 3 og 4 på lokalitet 1 og ring 1 på lokalitet 3).

Bakken der de tre tydeligste ringene befant seg var ganske hardpakket og delvis fritt for gress, bare mosen var igjen. Det som var igjen av gress var gult og dødt. I tillegg var løvverket på buskene som var i sporet enten forsvunnet eller helt svart. Det virket ikke som det var brent, mer som om det hadde vært behandlet med Roundup eller et annet plante-drepende middel. Gresset i alle ringene var lagt ned med klokken. I ring 2 på lokalitet 3 kunne det virke som om deler av gresset i ringen var lagt mot klokken.

En av ringene på Vågøya, nær Rørvik. De er høyst sannsynligvis spor etter rådyr under parring.

Foto: Per Johan Rauø

Opklaring

Namdalsavisa hadde en reportasje om ringene fredag 12. august. Dagen etter kunne avisen fortelle at de hadde fått en

henvendelse fra Willy Hestø som var tilnærmet 100 prosent sikker på at ringene på Vågøya var forårsaket av rådyr. Han fikk støtte av naturguide Ole Martin Dahle i Flåtanger. I parringstiden løper rådyrbukken "varm" råa ved å løpe i ring. Da kan det lett bli merker i bakken på denne måten.

Vår mann på Vikna, Per Johan Rauø, mener å huske at bunnen i ringene var dekket av små fordypninger som etter for eksempel klauver.

Dette kan vi også se om vi forstørrer bildene.

Dermed ser det ut til at vi har fått en forklaring på denne saken. Vi takker feltforsker Rauø for en utmerket jobb. □

Til venstre: En Sky Tracker, utstyrt med fire prosjektører.

Over: Eksempler på lysshow med Sky Tracker.

ning, mot ham, mens vi snakket. Plutselig ble jeg oppmerksom på et blendende lys til venstre for meg. Lysstyrken var såpass sterk at det umulig kunne ha vært noe fly av noe slag. Formen på lyset var som en «buss». Det beveget seg sakte fra nord mot syd i rett bane, lydløst, og ikke særlig høyt oppe på himmelen. Vinkelen opp til lyset var 45 grader.

Jeg fikk følelsen av at det lyste på meg! Etter hvert hadde det kommet såpass langt at naboen ikke lenger kunne se det fra hans ståsted, da et uthus var i veien. Jeg ropte at han måtte prøve å se, for det måtte være et UFO eller noe lignende.

Han prøvde å titte over uthustaket i samme retning som meg. Jeg sa at han at kunne klatre opp på gjerdet, men før han rakk å komme opp, begynte lyset å dimme sakte ut. Da naboen endelig kom seg opp på gjerdet hadde lyset slukket, og han fikk ikke sett det. Jeg skimtet fenomenet så vidt der det forsvant, da jeg hadde øynene festet på dette hele tiden.

Jeg har sett mange satellitter, så det kunne det umulig ha vært. De går mye forttere og flektert sollys fra øst."

Flisa

Dato: 6. juli 2005

Tidspunkt: 01.44 NST

Varighet: Ca et sekund

Farge: ?

Lyd: Ingen

Type: NL

En observatør fra Flisa har rapportert om følgende opplevelse:

"Oppe på himmelen fikk jeg øye på et rundt blinkende lys med høy hastighet. Det kom fra nord og beveget seg mot sør. Plutselig bråsvingte det og reiste mot nord igjen.

Jeg har aldri sett maken! Lyset kunne minne meg om noen lys jeg har sett på TV-kanalen Discovery, der de forsket på å skyte opp små runde metall "UFOer" med høy hastighet. [Ved å bruke kraftig laserlys greier man å skyte en 10-15cm stor skive noen titalls meter opp i luften. Forskningen ledes av en amerikaner med det norsk klingende navnet Leik Myrabo, professor ved Rensselaer Polytechnic Institute i USA, red.anm.]

Jeg ble bare sittende å tenke på om jeg kanskje innbilte meg alt sammen, men jeg er sikker på hva jeg så og har ikke vært borti noe lignende. □

Avtrykkene i Stordalen syv år etter

Av Arnulf Løken

I slutten av juli 2004 var Arnulf Løken i avdeling Midt på besøk i Kleivabotnen ved Overøye i Stordal i Møre og Romsdal. I denne dalen ble det høsten 1997 funnet 12 merkelige avtrykk i bakken, samt at en stein på 60 tonn var flyttet flere meter. Det var syv år siden hendelsen, og Løken ville se hvordan avtrykkene artet seg.

Besøket i 1997

Høsten 1997 tipset Halvard Eide UFO-NORGE om et merkelig avtrykk som ble funnet inne i Rødal i Tafjord i Møre og Romsdal. Flere som hadde sett avtrykket hadde ingen forklaring på hva som kunne ha forårsaket det. Da UFO-NORGE skulle besiktige stedet i september 1997, gjorde tåke og regn det uforsvarlig å gå inn i Rødal.

Eide fortalte at Jakob Øvrebust fra Stordal hadde funnet en diger stein som var flyttet flere meter i terrenget på en annen lokalitet, innerst i Kleivabotnen ved Overøye i Stordal. Steinens størrelse og omkrets ble målt og vekten beregnet til ca. 60 tonn. (Dette ut fra steinens antatte egenvekt pr. kubikkmeter).

Leif Skodje og Jakob Øvrebust ledsaget

undertegnede inn i området 13. september 1997. (se UFO nr. 2 1997).

Vi fant 11 avtrykk inne i dalen denne dagen. Det 12. avtrykket ble funnet av Leif Skodje med venner ca. en uke senere. Alle hadde karakteristiske likhetsstrekk. Skodje, som også hadde sett avtrykkene i Rødal, bekreftet at mønsteret i noen av avtrykkene i Stordal var identiske med mønsteret i avtrykket i Rødal. Dette var helt utrolig! Avstanden mellom stedene er omtrent 50 kilometer i luftlinje, med flere fjelltopper på opp mot 1800 meters høyde. Måten avtrykkene var avsatt på tydet på at «noe» hadde fløyet rundt i luften og skrapet ned i bakken.

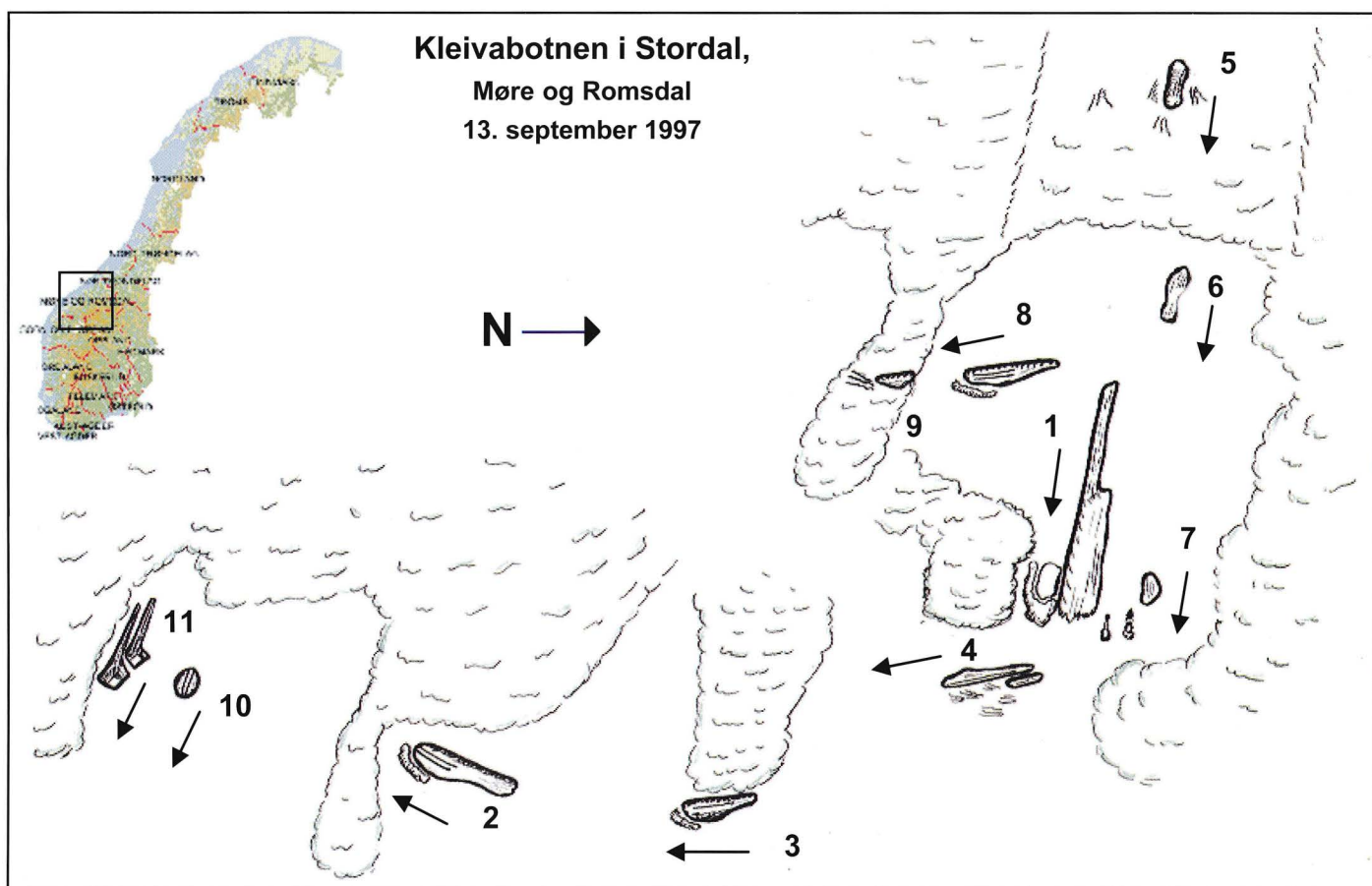
I Rødal hadde «luftfartøyet» hatt stor hastighet. Gress, jord og stein var kastet ca. 100 meter fremover i fartsretningen, og lå spredd i trærne og utover i terrenget. Gren-

er var også kappet tvers av på bjørkekrattet ved innslaget i bakken.

I 1998 fortalte Astor Furseth at han og geolog Lars Harald Blikra (ekspert på stein- og snøras) fra Norges geologiske undersøkelse (NGU) hadde besiktiget sporet i Rødal i løpet av sommeren det året. Etter befaringen kunne ikke Blikra forstå på hvilken måte avtrykket var blitt avsatt. Han stilte seg foreløpig uforstående til dette merkelige avtrykket.

Blikra mente at det mest sannsynlig ikke var forårsaket av noe steinras da avtrykket gikk langs med dalbunnen, og ikke på tvers, som ville vært naturlig ved et ras fra en av fjellsidene.

Ingen kunne altså forklare hva som avsatt avtrykkene i Rødal og Stordal. Det var et mysterium!

Pilene viser fartsretningen i avtrykkene. Tallene angir i hvilken rekkefølge avtrykkene ble funnet.

Nytt besøk i 2004

Søndag 25. juli var været heldigvis på min side, og den 60 tonn tunge steinen var derfor lett å få øye på i det vakre dalføret. To andre, helt hvite steiner lå også og lyste mot meg i det frodige grønne terrenget.

På siden av de to store steinene (i avtrykk nr. 1 – se kart) var det i 1997 en svær haug med jord. Denne hadde nå sunket så mye sammen at størrelsen på steinene kom enda bedre frem. Begge steinene var tydelig plassert oppå bakken ved siden av selve avtrykket. Jorden som var igjen lå foran og på siden av den største steinen. Inntrykket av at det hadde vært kolossale krefter i sving ble enda tydeligere denne gangen.

Flere av de største avtrykkene var fortsatt synlige som sår i bakken, slik at stein og jord lå bar. Noen av avtrykkene var gjen-grodd med gress og småbusker. Ellers var den eneste forskjellen fra september 1997 at busker og kratt i området hadde blitt litt høyere.

Det var også denne gangen en merkelig følelse å stå midt blant avtrykkene. Når du

Oversikt over avtrykk i 2004

Avtrykk nr. 1 fortsatt synlig, men var delvis gjengrodd med gress.

Avtrykk nr. 2 synlig under spredte gresstuster.

Avtrykk nr. 3 fortsatt synlig, men også her hadde naturen nesten gjemt sporene i bakken.

Avtrykk nr. 4 var delvis synlig og omtrent like dyp som i 1997.

Avtrykk nr. 5 fant jeg ikke igjen. Her var det for mye busker og kratt.

Avtrykk nr. 6 så vidt synlig under nytt gress.

Avtrykk nr. 7 var nesten like tydelig som i 1997, med noe gress i utkanten av avtrykket.

Avtrykk nr. 8 var også tydelig. Det var noe utvasket i bunnen, men ellers inntakt.

Avtrykk nr. 9 var borte under busker og småbjørk.

Avtrykk nr. 10 fant jeg ikke igjen.

Avtrykk nr. 11 fant jeg heller ikke.

Avtrykk nr. 12 ble funnet senere på høsten i 1997 av lokale folk. Jeg var usikker på hvor dette avtrykket var, og fant det derfor ikke nå.

får dem så nært innpå kan du forestille deg hvilke enorme krefter som har vært i sving her. I avtrykk nr. 1 er de store stein- og jordmassene flyttet flere meter og presset ut til siden. Det merkelige er at det ikke ble funnet en eneste metallavskrapning på noen steiner verken i Rødal eller Stordal i 1997.

Det hele er og forblir en gåte...!

Hvis noen av leserne ønsker å besøke Kleivabotnen i Stordal for å se på fenomenet selv, må det nok gjøres ganske snart. Om få år vil naturen ha gjemt alle spor. Det eneste som da vil minne oss på hva som skjedde her en gang på vårparten i 1997 er de to store steinene som ligger godt synlig i terrenget. *Vend!*

Over: Leif Skodje foran den 60 tonn tunge steinen i 1997.

Til høyre: Slik så det ut foran den 60 tonn tunge steinen i 2004. Jordmassene har skrumpet inn og er nesten borte.

Kleivabotnen 25. juli 2004.

Anna Furseth i avtrykket fra Rødal i 1997. Det var 12 meter langt og 3 meter bredt. Foto: Astor Furseth.

Alle foto ved Arnulf Løken hvis ikke annet er angitt.

UFOer over Mexico – en mulig oppklaring?

Av Mentz Kaarbø

I forrige nummer bragte vi historien om UFO-observasjonene over Mexico 5. mars 2004: Fra et overvåkningsfly tilknyttet det meksikanske luftforsvaret ble det med et infrarødt overvåkningskamera videofilmet til sammen 11 lysende objekter over Campeche-regionen, på Yucatanhalvøyen, like ved den meksikanske Golf. Objektene skal også ha blitt registrert på radar. Observasjonen og bildene var svært spektakulære og var tilsynelatende uten konvensjonell forklaring. I denne artikkelen presenteres en mulig årsak til observasjonene.

Historien med bilder og video ble presentert på en pressekonferanse i Mexico City 12. mai hvor også den profilerte UFO-etterforskeren Jaime Maussan var sentral. Saken var på mange måter enestående, ikke bare på grunn av observasjonene, men også fordi det meksikanske forsvaret tidlig la opp til fullt samarbeid med sivile UFO-grupper (deriblant Maussan) og offentliggjorde saken i sin helhet etter relativt kort tid.

Forklaringer

Rapporten fikk rimeligvis stor oppmerksomhet, også internasjonalt. Det ble etter hvert satt frem en rekke forklaringer hvorav følgende kan nevnes:

- *Sociedad Astronomica Urania* i Morelos-provinsen mente at alle objektene var værballer.

- Den meksikanske astronomen Jose de la Herrán sa at det var deler av en meteoritt som brente opp.

- Rafael Navarro fra Plasma Chemistry and Planetary Study Laboratory på Institute of Nuclear Science (UNAM) uttalte at det høyst sannsynligvis dreide seg om romavfall (satellittrester, rakettrester, etc.), som

brente opp i atmosfæren.

- Julio Herrera, atomfysiker ved National Autonomous University, sa at de lysende kulene kunne være kulelyn.

- Astronom og vitenskapsjournalist Ivan Semeniuk fra Canada, (konsulent for Discovery Channel, Canada), uttalte at man ikke kunne gå særlig lenger enn å si at objektene var uidentifiserte. Dessuten var ikke bildene så veldig forskjellige fra den gang romstasjonen Mir gikk inn i atmosfæren. "Denne rapporten er ikke særlig sterkere enn mange andre vi har sett i den senere tid," uttalte han dagen etter offentliggjørelsen.

- Den meksikanske flygeren og UFO-etterforskeren Alejandro Franz Navarrete gjorde en omfattende analyse av videofilmen og kom fram til en sannsynlig forklaring: Det som vises er varmen fra brennende oljekilder i den delen av den meksikanske golf som kalles Campechebukten. Olje- og gasskildene på regionens oljeplattformer brenner ofte. Disse plattformene ligger i samme synsretning som objektene ble sett i. I tillegg har *UFO-Aktuelt* snakket med Frank Horwitz, produsent i National Geographic Television and Film, som har fløyet over området og også han heller til den forklaringen:

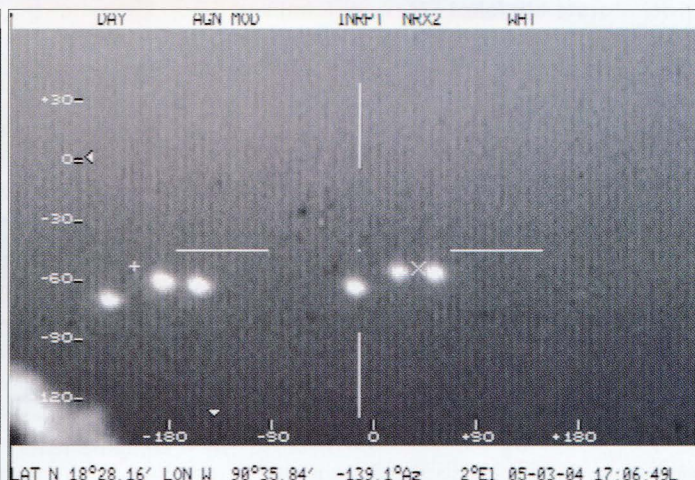
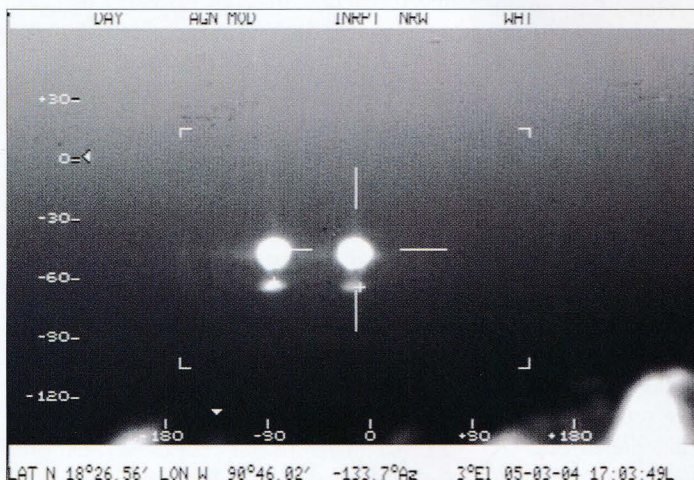
«Det kan meget vel ha vært varmen fra oljekilder som festet seg på IR-filmen», uttalte han. «Retningen stemmer svært bra.»

Oljefelt

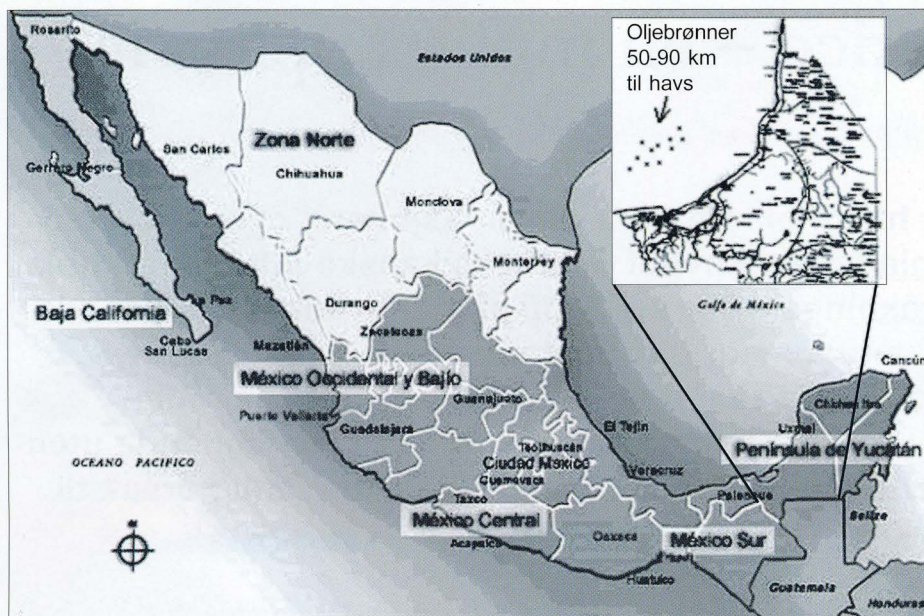
Sistnevnte årsakssammenheng vil bli behandlet her. Flyingeniør og UFO-etterforsker James C. Smith (bosatt i Fairfax, Virginia, USA) har foretatt en grundig undersøkelse av omsendighetene rundt hendelsen og basert sitt arbeid på Navarretes opprinnelige analyse.

Han begynte med å undersøke bilder over området tatt gjennom det amerikanske luftforsvarets meteorologiske satellittprogram (Defense Meteorological Satellite Program (DMSP)). Disse satellittene gir daglig deknning av Jordens overflate i infrarødt og synlig lys, og bildene kan hentes ned over Internett. Det viste seg at lyskildene i sjøen utenfor Campeche-regionen i utgangspunktet stemte meget godt overens med kameraposisjonsdata gjengitt på UFO-videoen. Imidlertid var ikke oppløsningen på DSMP-bildene så god at de enkelte lyskildene (gassflammene) kunne identifiseres, slik at individuelle UFOer ikke kunne pekes ut.

For å se om UFO-bildene stemte overens med eksisterende gasslys måtte alle

To bilder fra videoen tatt med infrarødt kamera, den 5. mars 2004.

Kart over Mexico med Yucatan-halvøyen og Campecheregionen til høyre. Detaljbilde av Campeche med tilhørende oljeplattformer på Cantarell-feltet i utsnitt.

Et illustrasjonsbilde fra Mexicos statlige oljeselskap PEMEX som viser oljeplattformene på Cantarell-feltet utenfor Campecheregionen i detalj. Cantarell-feltet er det største oljefeltet i Mexico, lokalisert 50-90 kilometer fra kysten i Campeche bukten. Hele feltet består av fire mindre felt, Akal, Nohoch, Chac, Kutz og det nylig oppdagede Sihil. Det første feltet ble oppdaget i 1976 og området fikk betegnelsen Cantarell-feltet i 1996.

flammene på plattformene kunne lokaliseres. Et søk på Internett gav en peker til det fritt tilgjengelige arkivet til Landsat satellittene, som også inkluderte bilder over Campecheregionen. Bilder var tilgjengelig ved forskjellige bølgelengder, spesielt i korte og lange infrarøde området, og med svært god oppløsning (15-30 meter). Nøye gjennomgang av disse dataene tillot hver plattformflamme (som mettet kameraenes sensorelementer) å bli lokalisert. Dataene var flere år gamle, derfor ble ikke alle flammene

inkludert, og det kunne være mulig at noen flammer var avskrudd under avbildningen. Ved å bruke de geografiske koordinatene for flammene ble en 3D-modell av kameraets synsvinkel og flammene laget, noe som resulterte i en svært god match med UFO-bildene fra flyet.

Beste match mellom eksisterende flammer og UFO-bildene ble funnet med den mest kompliserte lysgrupperingen, kalt "10 UFO" segmentet" på videoen (som bare utgjør en liten del av hele sekvensen). Disse

lysene passer med flammene på tre oljeplattformer (Akal-C med fire flammer, Akal-J med fire flammer og Nohoch-A med to flammer). Figur 3 er et Landsat bilde som viser de tre plattformene som ble brukt i analysen. De hvite linjene ble lagt til bildet for å vise hvor begrenset kamerasynsfeltet var da UFO-videoen ble tatt.

3D-modellen krevde at man går ut fra en antatt høyde for hver flamme (noe som er viktig på grunn av det smale synsfeltet de ble filmet i). Både flammer plassert i havnivå og i 30 meters høyde ble undersøkt og brukt til å lage diagram A og B i Figur 3. Diagram C viser den resulterende beste tilpasning av høyde og lave flammer til UFO-bildene. Videobildet i øyeblikket (D) er gjengitt under diagrammene for sammenligning.

Når den nøyaktige posisjonen til flammene var kjent var det mulig å bestemme avstanden til flyet. Avstanden til horisonten sett fra flyets høyde på 3500 meter, da videoen ble tatt, er omtrent 210 kilometer. Avstanden til oljeplattformene varierer mellom 175 og 190 kilometer. Derfor ble flammene sannsynligvis observert direkte istedenfor å være luftspeilinger fra under horisonten.

Med denne hypotesen reiser det seg en del spørsmål:

Hvorfor kunne ikke mannskapet se lysene? De "10 UFO" lysene var synlig ved svært høy zoom-innstilling på kameraet (det vil si så vidt synlig ved medium synsfelt = 3,6 grader horisontalt x 2,6 grader vertikalt, større og mer lyssterkt i det minste synsfeltet = 0,4 grader x 0,3 grader). Det menneskelige øyets synsfelt er omtrent 170 grader x 80 grader. Derfor er det nødvendig med et teleobjektiv for å kunne se så langt. På samme måte kan ikke øyet se den infrarøde varmen, som sannsynligvis utgjorde et større areal på sensoren enn det som var tilfelle i synlig lys.

Hvorfor hadde ikke mannskapet sett dette tidligere? Den mest opplagte forklaringen er at de aldri hadde fløyet så langt nord og rettet det infrarøde kameraet i den retningen. Hvis de hadde fløyet vel 30 kilometer lenger sør, ville de ikke ha sett "10 UFO" gruppen. I tillegg kan røyk, dis eller skyer ha begrenset synet i det lille synsfeltet til kameraet.

Hvorfor virket det som om lysene bevæget seg? Det befinner seg mange skyer i forskjellige avstand mellom gassflammene og flyet. Dette, sammen med den trange synsvinkelen gir en illusjon av bevegelse når flyet beveger seg over skyene. Kameravinklene (som fremkommer på de infrarøde FLIR-bildene) bekrefter at det er liten eller ingen bevegelse på de objektene det peker på.

Hvordan kan en oljeplattform vise seg på radar? "10 UFO" segmentet viste seg ikke på radar. I løpet av den siste delen av videoen dukker det opp objekter på radaren, noen assosiert med et lys som synes å ha samme karakteristika som et fly.

Kan det infrarøde kameraet se så langt ut som gassflammene befant seg? Synsfeltet var svært begrenset for "10 UFO" segmentet. Gitt et uhindret utsiktspunkt (ingen skyer, dis eller røyk) skulle det ikke være noen logisk grunn for at det infrarøde kameraet ville unngå å se en sterk varmekilde. Landsat-data har også ved en tidligere anledning vært med på å identifisere et UFO-lys som matchet flammer plassert på land. Disse flammene, på Atasta-halvøya (også beliggende i Campecheregionen, rett sør for Cantarell-feltet), hadde fire flammer plassert i tårn, i tillegg til et på bakken (100 x 40 meter!) og med minst samme lysstyrke som flammene i Campechebukten. Beregnet avstand til Atasta var 132 kilometer. Disse ble observert i et begrenset synsfelt og størrelsen på flammen i bildet var mye større enn "10 UFO"-lysene. Derfor er det naturlig å anta at IR-kameraet kunne se gassflammene på 190 kilometers avstand.

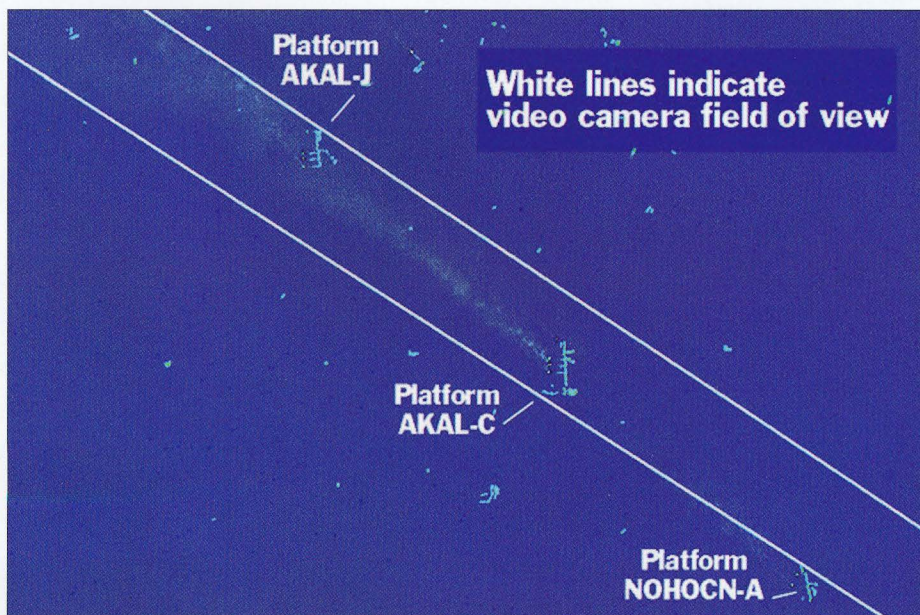
Ser det ikke ut til at kameraet under "10 UFO" segmentet er rettet over horisonten, slik at objektene befinner seg oppe i luften? Horisonten er ikke synlig i løpet av "10 UFO" segmentet. I løpet av dette segmentet uttaler den av mannskapet som opererer kameraet at "høyden" på UFOene er over deres egen flyhøyde. Dette er imidlertid kun basert på kameraets elevasjon fordi det ikke var radarkontakt. Derfor er det nødvendig å sjekke nøyaktigheten av elevasjonsavlesningen til kameraet. Forsøk på å sjekke kalibreringen av de registrerte kameravinklene ved å benytte himmel-, geo- og flygeometriske referanser indikerer at betydelige justeringer (2-5 grader) er nødvendige. Konsekvensen er at kameravinkelavlesningene til en viss grad er uavhengig av posisjonen til flyet og avspeiler ikke instrumentavlesningene.

Ved å anta at kameraopphenget er relatert til et fast koordinatsystem med utgangspunkt i flykroppen istedenfor flyets bevegelsesaksler, vil kunnskap om flyets angrepsvinkel (som påvirkes av vektfordeling og høydeendringer) eller sidevinkel (påvirket av vindforholdene) være påkrevet for å kunne konvertere kameraavlesningene. Siden dataene ikke er tilgjengelige, må det anses tentativt at tiltingen av kameraaksen grunnet angrepsvinkelen kan ha vært årsaken til de uvanlige kameraelevasjonsavlesningene under "10 UFO" segmentet.

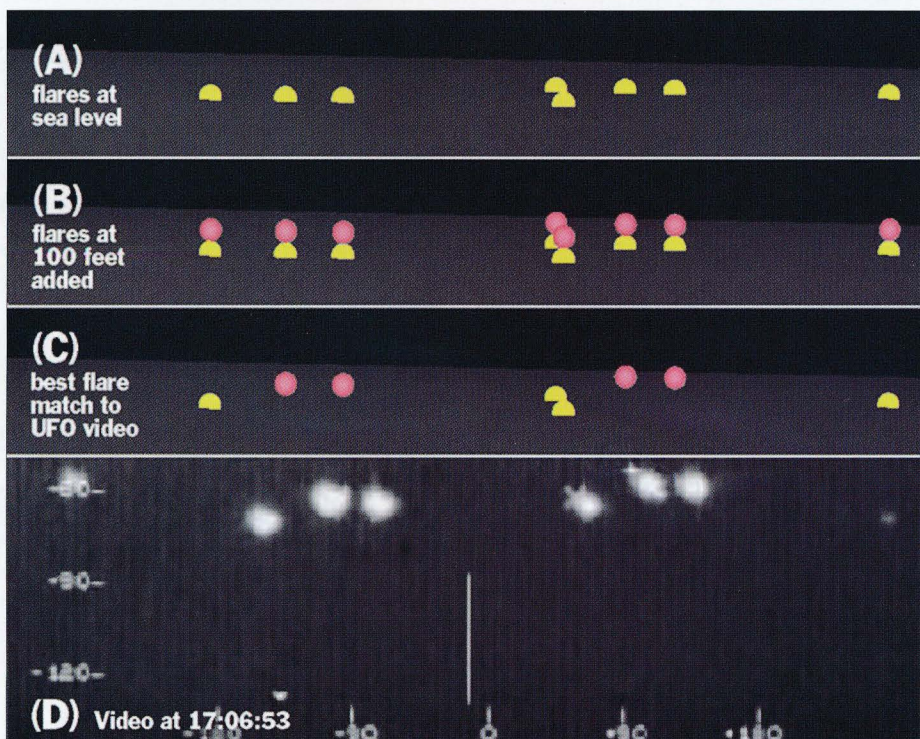
Er det i det i det hele tatt noen UFOer på videoen? I løpet av "10 UFO" segmen-

Bilder av gassflammer og oljeplattformer på Cantarell-feltet i Mexico-gulven.

Et Landsat-bilde som viser tre av oljeplattformene på Cantarell-feltet (Akal-C med fire flammer, Akal-J med fire flammer og Nohoch-A med to flammer, til sammen 10). De hvite linjene indikerer det smale IR-kamerasynsfeltet under videoopptaket.

Simulering av hvordan gassflammene på Cantarell-feltet tar seg ut fra flyets høyde (3500 meter) og avstand 175-190 kilometer.

(A) Flammene slik de ville synes plassert ved havnivå.

(B) Et annet sett med flammer slik de ville synes plassert i 30 meter høye tårn.

(C) Beste samsvar mellom de simulerte flammene og det som ses på UFO-videoen.

(D) Enkeltbilde fra videoen tatt klokken 17.06.53 til sammenligning.

På feltforskerkurs i Sverige

Av Ole Jonny Brønne

UFO-NORGE var så heldige å bli invitert av UFO-Sverige til dette årets feltforskerkurs i Ludvika, avholdt lørdag og søndag 27.-28. august 2005.

Det var totalt 36 personer som deltok, hvorav 11 var nybegynnere, deriblant fire fra Norge (Ole-Morten Vestby, Harald Søvik, Ottar Sæbjørnsen, og Ole Jonny Brønne). Kurset ble avholdt på Barken Konferens, som har 30 moderne hotellrom med bra standard og kvalitet. At de også kunne skilte med en gourmetkokk skadet jo heller ikke – vi spiste supermat hele helgen.

Både Ottar og Harald reiste langt denne helgen. Ottar dro med fly fra Molde til Oslo, der Ole Jonny ble med og tok tog til Ludvika – 7 timer inklusive to togbytter. Harald dro med tog fra Trondheim til Oslo, deretter til Sarpsborg, hvoretter Ole-Morten og Harald satte seg i bil og kjørte 5 timer til Ludvika (som ligger omtrent halvveis mellom Oslo og Stockholm).

Det var en givende og nyttig helg, hvor det egentlig ble arrangert to kurs – ett for nybegynnere og ett for videregående. Noen av delene var felles for begge kursene. Vi startet klokken 09.00 på lørdag og holdt på

til 19.30. Søndagen startet vi også klokken 09.00 og var ferdig ved 14-tiden. Kursavgiften dekket både to overnattinger, all mat og drikke, samt kursmateriell – og til en pris av SEK 800,- pr hode er det billig når den norske valutaen jo er så sterk som nå.

Kurset

Emner vi lærte om var forskjellige mistolkningsfenomener, intervjueteknikk, diverse flylskonfigurasjoner, litteratur, UFO-historikk, digitale bilder, og astronomiske fenomener. Og – ikke minst det at det er viktig å være skeptisk til saker vi hører eller leser: Det fikk vi flere meget gode eksempler på.

Det er mye på himmelen man kan ta feil av. Ikke minst stjerner, planeter og satellitter – som ofte er blitt mistolket og rapportert som UFO-fenomener. UFO-Sverige hadde samlet en rekke eksempler hvor dette hadde skjedd. Gang på gang ble vi presentert for hendelser som hadde sin rot i mistolkninger.

Og rapportørene er et kapittel for seg selv. Hva vet vi om rapportøren? Hvilken bak-

grunn har han? Er han tidligere interessert i UFOer? Har han observert UFO før? Flere ganger har media blitt «dur» av mytomaner, kultledere, og kontaktpersoner, som har regelrett pisket opp stemningen og fått andre folk til også å se ting som ikke eksisterer. Slik blir Jupiter til et sigarformet moderskip. Eller en lysmast blir til en triangelformet farkost. Og observatørene nekter, og vil ikke akseptere forklaringene. De *vet* jo hva de har sett, og føler nok at det å inn-

Under: Møtedeltakerne samlet på ett brett. UFO-Sveriges leder og kursansvarlig Clas Svahn nr. 4 fra venstre i første rekke. De norske deltakerne, Ole Jonny Brønne (nr. 6 fra høyre i øverste rekke), deretter Ottar Sæbjørnsen (nr. 8), Ole Morten Vestby rett under og til slutt Harald Søvik, rett under nr. 9 fra høyre i øverste rekke. Blant andre kjente i UFO-Sverige, kan nevnes Håkan Blomquist (rett til venstre for Svahn), samt Håkan Ekstrand (nr. 2 fra høyre, i øverste rekke).

rømme at man har tatt feil, som et nederlag. Utdanning og status i samfunnet er absolutt ingen garanti for at man er en god observatør.

Hvordan presentere seg for folk, la observatøren fortelle historien/opplevelsen sin først og deretter stille spørsmål, foreta "on-site" undersøkelser – dette hørte inn under intervjueteknikk og er like viktig som å kjenne til mistolkningskilder.

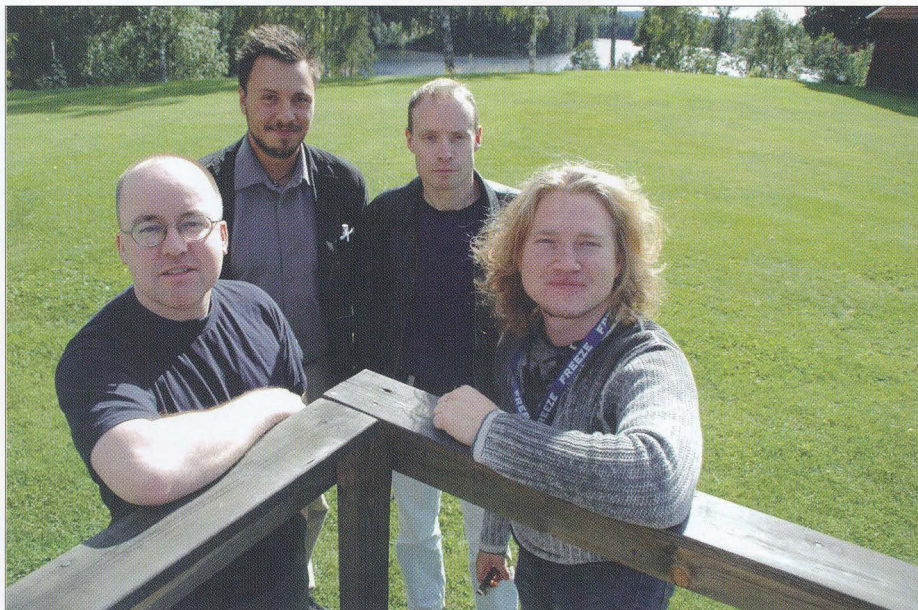
Når det gjaldt astronomiske fenomener er det selvsagt en stor fordel å være amatør-astronom, slik at man har en viss kjennskap til hva som rører seg der oppe på himmelen. Det er mye mer enn bare UFOer! Det finnes nettsteder på Internett der man kan finne stjerners og planeters posisjoner, og et softwareprogram som ble anbefalt var Starry Night. Der kunne man lett finne ut hvordan himmelen så ut fra et hvilket som helst sted på et hvilket som helst tidspunkt, inkludert satellitter. Helt uvurderlig!

Sosialt

Den sosiale delen av en slik happening skal det heller ikke legges skjul på. Nyten av å treffes ansikt til ansikt, treffe nye folk, kan ikke overvurderes. Slikt inspirerer til ny satsning.

Harald og Ole-Morten tok samme turen tilbake, mens Ottar og Ole-Jonny tok toget til Stockholm og Arlanda, der vi var så heldige å få tak i et par plasser til Oslo. Ottar dro videre med nattbussen til Molde.

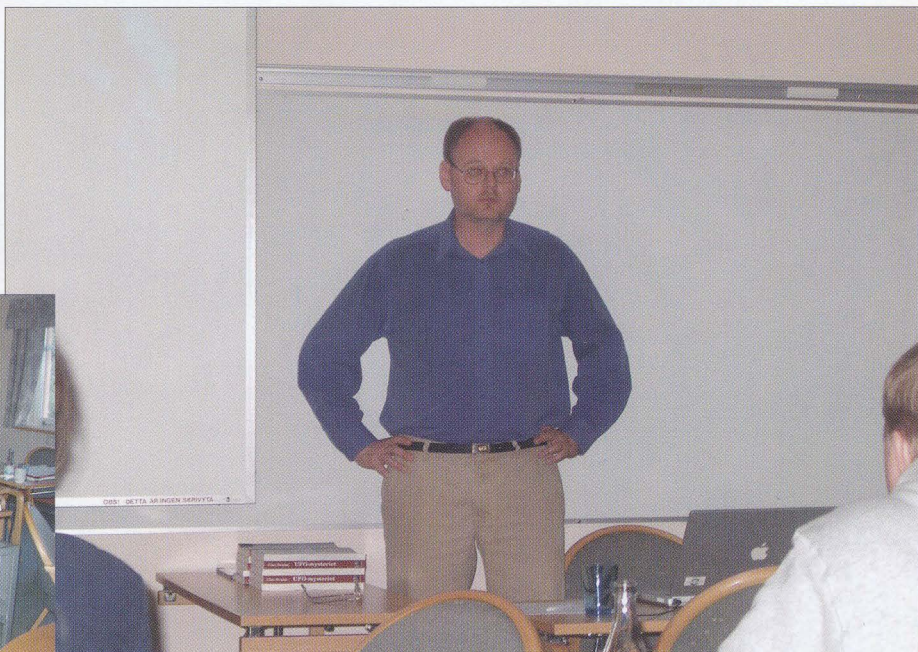
Med andre ord en veldig bra helg. UFO-Sveriges feltforskerkurs er unikt i verden, da det ikke er noen andre UFO-organisasjoner i verden som utdanner sine feltforskere. Og UFO-Sverige har gjort dette i 30 år! Det er rett og slett imponerende, og nå har altså UFO-NORGE muligheten til å dra nytte av UFO-Sverige sine erfaringer på dette området. Kanskje er vi så heldige at vi får mulighet til noen plasser neste år også. Undertegnede er i hvert fall overbevist om at vi bør få sendt flere av UFO-NORGEs feltforskere på dette kurset. Dette ville passe fint inn i vår nye giv med hensyn til styrking av rapportsentralen, feltforskerfunksjonen, tidsskriftet og organisasjonen generelt. □

Fra venstre: Ole Jonny Brønne, Harald Søvik, Ottar Sæbjørnsen, Ole Morten Vestby.

To ledere for hver sin organisasjon, Brønne og Svahn.

Til venstre: Tilbake til skolebenken igjen. Over: Svahn som foreleser.

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, v/Ole Jonny Brønne, Karl Staaffsvei 70, 0665 Oslo. E-post: ojb@ufo.no
Benyttede innlegg kan bli redigert med hensyn til omfang og lesbarhet.

Hvordan kommer vi videre?

Mit læserbrev i UFO-NORGE 2/2005 beskrev lidt om www.difoet.dk og der er siden sket både noget skit og noget godt.

Før jeg beretter om dette, vil jeg oplyse, at der igennem flere år er sket dyreskamfering i Danmark, men at de undersøgende myndigheder (dyrlæger) må have mundkurv på, idet avisartiklerne om disse tilfælde undrer sig over de rene snit og liden blødning, samt at lemlæsterne koncentrerer sig om bestemte legemsdele. Tidligere drejede det sig om køer, men sidste år skete det på heste. Politiet jager så de formodete skyldige, men har selvfølgelig aldrig fundet nogen.

Den i forrige artikel omtalte danske Rife-behandling har lidt en grum skæbne. Først lukkede sundhedstilsynet hjemmesiden www.pendata.com/rife.htm idet der nu kun henvises til andre udenlandske Rife-netsider, som de danske myndigheder **ikke** kan luke!

Samtidig har TV-udsendelsen "Operation X" ved hjælp af skjult kamera og løgnagtige påstande sat bystyret i Kolding i sådan affekt, at den eneste autoriserede behandler er sat til tvangsarbejde, kaldet aktivering.

Man lader altså de kræftpatienter, der allerede var i behandling **og bedring** total i stikken, samt umuliggør tilgangen af nye tilfælde.

Samtidigt fører man en retsag mod "radiodoktoren" om en bøde på kr. 10.000.-, fordi han udtalte sig positivt om nogle alternative kosttilskud! At medicinalindustrien, der sikkert står bag disse forbrydelser må sælge deres skit med bivirkninger, skulle efter min mening straffes med fængelse.

Den positive nyhed er etableringen af en organisation med 5 forskellige kontorer i flere lande. www.gifnet.ch har hovedsædet i Genève og forsøger, at samle aktiviteterne af de mange foreninger, der som "difot" oplyser om nye energimuligheder. Pudsig nok er det en **Dansker**, Nicholas Møller, der står for initiativet og en af hans adresser er det af mange amatørforskere og interesserede kendte forsøgslaboratorium i Paris

under ledelse af Jean Louis Naudin <http://jlnlabs.imars.com>. Naudin har i mange år lagt sine arbejder omkring fri energi, tyngdekraft og lignende emner på internettet. Jeg har personligt arbejdet succesfuld med to af hans forslag og nu har Naudin opbygget og forbedret en idé fra Møller, der via omvandling af brint opnår en varmeeffekt, der er **20 gange større end den investerede elektriske energi**. Tegninger og beskrivelser til dette anlæg er til dem, der ønsker at kopiere samme, lagt frit tilgængelig på internet!

Dette frienergianlæg fremviste man sammen med hele laboratoriet i denne sommer for **FN-sekretæren Kofi Annan**. Møller vil også støtte de enkeltopfindere, der hidtil med deres "såkaldte evighedsmaskiner" aldrig fik medholdt af hverken uvidende læreanstalter eller patentmyndigheder.

De få patenter, der kunne opnås, blev som regel opkøbt og forsvandt i en skuffe.

Modsat andre foreninger kan man på Møllers netside tegne sig som **gratis** individ eller organisation.

Nogle bemærkninger, jeg skrev i forrige artikel om jordens vokseværk, deles ikke af den etablerede geologi. Man lærer os i dag, at den unge jord kun havde et samlet urkontinent "pangea", der senere brækkede fra hinanden og dannede de nuværende kontinenter. Som allerede sagt i forrige artikel, så passer vores kyster sammen som et puslespil og vil i samlet tilstand vise en ret stor landmasse – der ifølge den tysk/russiske geolog dr. Oesterle, en af de af vores forening inviterede forskere i 1999 ikke kunne bæres af en den gang meget mindre jordklode. Også andre alternative forskere bekræfter, som nævnt, denne teori. Denne idé blev allerede fremsat af den tyske geofysiker og polarforsker Alfred Wegener (1880-1930) og har den fordel, at forklare nogle andre uoverensstemmelser.

Den først af Einstein forkastede, men af ham senere igen indførte rumæter, er ifølge de alternative det medium, der ufylder hele universet. Den er bærer af de forskellige tekniske sendebølger, men også af lyset

og andre (hidtil ukendte eller fortiede, se Hartmut Müller i forrige artikel) **naturlige** frekvenser. Mediet kan under forskellige omstændigheder, som blev opdaget af russiske astronomer, transportere signaler med **uendelig høj** hastighed og forklare bl.a. telepati.

Mediet danner hvirvler, fortættes til materie og danner herved alt fra elementarpartikler til himmellegemer. Legemer i rummet er samlingssteder for mere rumsubstands og herved vokser alting. Som man for øvrigt undrer sig over i videnskaben, men ikke vil tage lære af. Store legemer vokser hurtigt med udløsning af tyngdekraft og varmeudvikling. Den såkaldte "geotermiske varme" behøver ikke at være en restvarme fra en afkølet jord, men tiltager med vokseværket. Derfor mener den danske amatørforsker Arne Gabs også, at vi i langt højere grad skulle udnytte denne jordvarme, som man gør på Island, men også andre steder, hvor man med den fra olie- og gaseftersøgningen kendte boremethode kan støde frem til store dybter. Jupiter, den store og varme planet i solsystemet vil på et tidspunkt udvikle sig til en sol nr.2.

Foreninger som "difot" har skrevet om disse "kætterske" tanker i årtier, fordi den slags nonsens ikke optages af de officielle videnskabelige fagtidsskrifter. En diskussion er udelukket, som lidelsesvejen for den såkaldte "kolde fusion" tydelig viser. **Nature** nægtede at skrive om Pons og Fleischmanns opdagelser i 1989 og da forskerparret herefter tyede til en pressemeddelelse, stemplede man samme for uvidenskabelig og utroværdig. Midlerne til videre forskning var dermed spærret og man bovler hermed stadig til vore dage.

For øvrigt kunne den anden af os i 2002 inviterede tysk/russiske videnskabsmand dr. Hartmut Müller berette, at den kolde fusion allerede var opdaget 1926 af to unge forskere i Berlin. Men også dengang tvang man de unge mennesker, at tilbagekalde deres beskrivelser, fordi det ikke passede korifæer som bl.a. nobelpristageren Rutherford.

Fortsettelse på side 30

Philip Klass er død

Av Mentz Kaarbo

Den kjente UFO-skeptikeren og journalisten Philip Klass døde 9. august i Cocoa, Florida, 85 år gammel. Han var i en årrekke tilknyttet tidsskriftet *Aviation Week & Space Technology* med flyelektronikk som spesial. I tillegg etterforsket han UFO-observasjoner og skrev flere bøker hvor han "debunket" rapporter om flygende tallerkener og besøk fra verdensrommet.

Sammen med James Oberg og Robert Shaeffer utgjorde han i flere tiår "den skeptiske troika" innen UFO-etterforskningen. Klass var kanskje den som overtok rollen etter Donald Menzel, som på 50- og 60-tallet var den fremste (og til dels eneste) skeptikeren i amerikansk ufologi.

Klass trakk seg tilbake fra stillingen som redaktør for flyelektronikk i *Aviation Week & Space Technology* i 1986, men fortsatte å bidra med stoff til tidsskriftet i flere år. Han er opphavet til begrepet "avionics" (avionikk), en blanding av "aviation" og "electronics" (flygning og elektronikk). Hans arbeider, som inkluderer en av de første bøkene om teknologien bak spionsatellittene, *Secret Sentries in Space* (1971) gav ham flere priser innen fagområdet luftfartsjournalistikk og teknologi. I tillegg skrev han også om kommunikasjonssatellitter, laserteknologi, rakettforsvarssystemer og våpenkontroll.

For offentligheten var han imidlertid mest kjent for å være en skeptisk autoritet på emnet uidentifiserte flygende objekter. Han ble betegnet som en "desinformasjons agent" av de som trodde på utenomjordiske vesener, spesielt de som insisterte på at de hadde blitt bortført i UFOer og utsatt for vitenskapelige eksperimenter. Klass var ikke bare kjent for å peke ut åpenbare svindelsaker, men ble også beskyldt for å bruke sin egen (tvilsomme) logikk i de tilfeller der fakta gikk i hans disfavør. Dette gjaldt spesielt hans plasmateori, at svært mange observerte UFO-fenomener kunne forklares som kulelyn eller tilsvarende, også der det var snakk om tydelige objekter med definert form og markerte mønstre. For dette ble han møtt med sterk mistro, også fra enkelte uttalte skeptikere, og det ble sagt at Klass løste ett mysterium ved å innføre nye. For dette ble han av noen UFO-etterforskere hatet, av de fleste andre i beste fall mislikt.

Klass, som var utdannet elektronikingeniør uttalte at han baserte sitt syn på metodisk etterforskning og undersøkelser felten. "Mens noen mennesker ser opp på himmelen og observerer flygende tallerkener eller kraftige lyskuler, ser Klass atmosfæriske fenomener, himmellegemer og fly med reklamebannere", uttalte en journalist.

I en debatt på CNNs "Larry King Live" i 1993 sammen med David Jacobs, professor ved Temple University som hadde skrevet en bok hvor det ble påstått at mer enn én million amerikanere var blitt bortført og tatt om bord i UFOer og utsatt for medisinske eksperimenter, uttalte Klass: "Hvis fremmede vesener invaderer våre soverom, gjør våre tenåringsjenter gravide; hvis de bortfører små barn, skjærer ut hudprøver uten engang å legge på plaster; hvis man ikke er sikker

noe sted på Jordens overflate -- da må denne nasjonen mobilisere."

Klass begynte å etterforske UFOer i 1966 etter å ha deltatt i et diskusjonspanel i regi av den amerikanske elektroingeniørorganisasjonen (IEEE). Ukjent med emnet, leste han John G. Fullers bok *Incident at Exeter: the Story of Unidentified Flying Objects Over America Today* ut-

gitt samme år. Ut fra observasjonene beskrevet i boken, hvor det blant annet var snakk om glødende ildkuler i nærheten av høyspentledninger, begynte han å se på mulighetene for at

UFOer ikke var annet enn spesielle atmosfæriske fenomener, som for eksempel kulelyn.

Hans første etterforskning, i 1966, var av en sak som fant sted to år tidligere, i Socorro, New Mexico. To politimenn på patrulje observerte et eggformet objekt med inskripsjoner som tok av med høy lyd og deretter forsvant. Klass fant ut at det hele var svindel basert på et forsøk på å tiltrekke seg turister til byen som var preget av økonomiske nedgangstider.

Klass skrev syv bøker om UFO-fenomenet i de kommende tre tiår, deriblant den kritikerroste *UFOs Explained* (1975). Han ble intervjuet på flere nyhetsprogrammer, blant annet "CBS Evening News" og på TV-programmer som tok himmelfenomener opp til debatt.

"Gjennom nærmere 30 år med etterforskning av berømte saker, har jeg enda til gode å finne noen som ikke kan gis en konvensjonell forklaring," fortalte Klass i PBS-programmet "NOVA" i 1996. "Derfor, hvis noen forteller meg 'Jeg er blitt bortført av vesener med merkelig utseende som har gjort fryktelige ting med meg,' da er jeg ganske sikker på at de ikke kan være utenomjordiske. ...Jeg er ganske sikker på at det ikke finnes vitenskapelige, holdbare bevis på at vi har besøk av utenomjordiske vesener, enda mindre at de gjør slike fryktelige ting."

Klass skrev om UFO-fenomenet i sitt eget tidsskrift *Skeptics UFO Newsletter*, deltok i debattprogrammer i radio og på TV og reiste rundt og hadde en omfattende foredragsvirksomhet. Resultatene av hans etterforskning ble nærmest rutinemessig kritisert av folk og organisasjoner som tok UFOer og bortføringer på dypeste alvor.

En gang uttalte han i et intervju: "Jeg har funnet ut at rundt 97,98 prosent av menneskene som rapporterer å ha sett UFOer er fundamentalt intelligente, ærlige mennesker som har sett noe -- vanligvis om natten, i mørket -- som er ukjent, noe de ikke kan forklare." Han påsto at observasjonene ofte var av objekter, for eksempel satellitter som kom inn i atmosfæren, meteoror og varmluftsballonger.

Philip Klass, 1919-2005

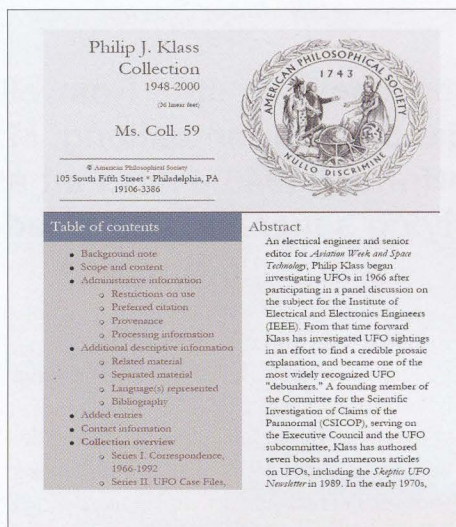
Blant bøkene hans var *UFO Abductions: a Dangerous Game* (1988) and *The Real Roswell Crashed-Saucer Coverup* (1997). I den første boken utlovet han en dusør på 10 000 dollar til en hvilken som helst person som påsto å være bortført av fremmede vesener og hvor dette kunne dokumenteres av FBI. Ingen har hittil gjort krav på pengene.

I samme bok fremsatte han påstanden om at gal bruk av hypnose kan være årsaken til at stadig flere mennesker rapporterer å ha blitt bortført av utenomjordiske. "Noen mennesker vil helt nødvendigvis måtte lide av mentale plager for resten av livet," fordi, som han skriver, de har blitt offer for "fantasier" om bortførelse av utenomjordiske.

I et intervju i *Skeptic Magazine*, uttrykte Klass at hans "inderligste ønske" var å bli bortført av utenomjordiske. Etter det ville han finne tid til å se på TV, gå på kino og lese bøker om alt annet enn flygende tallerkener.

Klass var født i Des Moines i 1919 og vokste opp i Cedar Rapids, Iowa. Etter studier ved Iowa State University arbeidet han i 10 år ved General Electric som elektroingenør. Han ble ansatt i *Aviation Week* i 1952 og skrev senere utførlig blant annet om overvåkningssatellitter for tidsskriftet.

Han var medlem av Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) og en av grunnleggerne av skeptikerorganisasjonen Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal (CSICOP). Han fikk utmerkelse fra organisasjonen Aviation/Space Writers Association, Lauren D. Lyman Award fra Royal Aeronautical Society og Boeing Decade of Excellence Award for livslangt arbeid. Hans etterforskningsarbeid er samlet i Philip Klass Collection i American Philosophical Society. En asteroide oppdaget i 1983 bærer hans navn. □

Klass' etterforskningsarbeid er samlet i Philip Klass Collection i American Philosophical Society.

QXL.no - NK: 801 v1 - UFO tv. på himmelen - Mozilla Firefox

FI Rediger Vis Gå Bokmerker Verktøy Hjelp

http://my.qxl.no/accd/ViewItem.asp?ID=17509816#gag

Musikkbutikken
-Hurtig nedlasting -Topp kvalitet

• Hovedsiden • Detaliert søk • Om oss • Kontakt oss

QXL.no
nettmarked for kjøp & salg

Bli medlem! • Selg! • Kjøp! • Min Konto • Tjenester • Hjelp

NK: 801 v1 - UFO tv. på himmelen

QXL.no > Frimerker > Frimerker - Stemplett: NK: 801 v1 - UFO tv. på himmelen

Klikk her for å se større versjon av bildet

Gjenstandsnummer: 17509816
Selger: Tux
Hvor varen befinner seg: Da
Postnr.: 59
Tilgjengelig antall: 1
Neste bud ved: 35
5 min. legges til for hvert bud siste 5 minutter
Startdato: 11
Slutter: 21
Antall besøk: 37
Antall bud: 5

KAIRØ fra 3699,-

Still selgeren et spørsmål
Legg til denne gjenstanden i din huskeliste
Send denne auksjonen bekjent

Nåværende bud
(Tast F5 for å oppdatere)

MoBy 57 ★★★★★ (616) 30,00 NOK

Vis også tidligere bud. (Rangeringen i budlistene bestemmes av budgiverens maks bud)

Gjenstandsbeskrivelse NB! For å følge budrunden, tast F5 i din nettleser

NK: 801 v1 - UFO tv. på himmelen

Varens stand: Brukt

Fullført

Dette frimerket ble oppdaget på en nettauksjon (QXL) tidligere i år. Motivet er det kjente maleriet "Lørdagskveld", malt av den 15 år gamle Halvdan Egedius i 1893. Som en kuriositet kan nevnes det "flygende tallerken"-liknende objektet øverst, midt på bildet. Det antas at det er en eller annen spøkefugl som har bruk Photoshop (eller et annet bildebehandlingsprogram) litt kreativt, siden objektet (selvsagt) ikke kan spores på originalen.

Ballonger som faller ned

Av Ole Jonny Brønne

De fleste av oss kjenner rimelig godt til Roswell-historien og hvordan forklaringen kjapt ble at det bare var en ballong. Man hadde rett og slett tatt feil. Interessant er det derfor at i 1946 – altså ett år før Roswell-hendelsen, Kenneth Arnold, og «flying saucers» – så skjedde nesten det samme her i lille Norge.

Stavanger Aftenblad meldte torsdag 14. mars 1946 at for en tid siden «... kom det en mann fra Rennesøy inn i redaksjonen med en mystisk tingest han hadde funnet. Den var kommet dalende ned fra luften båret av en fallskjerm og var ikke lett å bli klok på. Men noen undersøkelser brakte for dagen at det var folk ute på Sola som hadde sendt tingesten til værs og de kunne

fortelle at det var en radiosonde.»

Det var altså forholdsvis enkelt å finne ut av hva det var.

Avisene *Totens Blad* og *Velgeren* meldte mandag 27. mai 1946 om nok en ballong som var falt ned: «Forleden dag falt det ned en ballong på jorden hos gårdbruker Ovren i Skreien. Etter hva Totens Blad forteller dreier det seg om en fallskjerm med meteo-

rologiske instrumenter.»

Ikke noe som helst mystisk, for det fulgte med en instruks på apparatet som forklarte hva det var for noe, og hvor man skulle returnere den.

1946 var også året det herjet med såkalte spøkelsesraketter i luften over hele Skandinavia. UFO-fenomenene var ikke navngitt ennå, så de ble kalt «spøkelsesraketter», «det

Figure 2
TRAIN FOR CLUSTER FLIGHT NO. 2
To Be Flown at Roswell, New Mexico
Serial 1: Balloon and net line - 1' x 1/2" x 100' x 1/2" x 100'

TOP

1st 1000 ft. balloon, free of 100 ft. balloon

1' Dia. Ring for use in launching Train

Balloon #1

Balloon #2

Balloon #3

Balloon #4

Balloon #5

Balloon #6

Balloon #7

Balloon #8

Balloon #9

Balloon #10

Balloon #11

Balloon #12

Balloon #13

Balloon #14

Balloon #15

Balloon #16

Balloon #17

Balloon #18

Balloon #19

Balloon #20

Balloon #21

Balloon #22

Balloon #23

Balloon #24

Balloon #25

Balloon #26

Balloon #27

Balloon #28

Balloon #29

Balloon #30

Balloon #31

Balloon #32

Balloon #33

Balloon #34

Balloon #35

Balloon #36

Balloon #37

Balloon #38

Balloon #39

Balloon #40

Balloon #41

Balloon #42

Balloon #43

Balloon #44

Balloon #45

Balloon #46

Balloon #47

Balloon #48

Balloon #49

Balloon #50

Balloon #51

Balloon #52

Balloon #53

Balloon #54

Balloon #55

Balloon #56

Balloon #57

Balloon #58

Balloon #59

Balloon #60

Balloon #61

Balloon #62

Balloon #63

Balloon #64

Balloon #65

Balloon #66

Balloon #67

Balloon #68

Balloon #69

Balloon #70

Balloon #71

Balloon #72

Balloon #73

Balloon #74

Balloon #75

Balloon #76

Balloon #77

Balloon #78

Balloon #79

Balloon #80

Balloon #81

Balloon #82

Balloon #83

Balloon #84

Balloon #85

Balloon #86

Balloon #87

Balloon #88

Balloon #89

Balloon #90

Balloon #91

Balloon #92

Balloon #93

Balloon #94

Balloon #95

Balloon #96

Balloon #97

Balloon #98

Balloon #99

Balloon #100

Air Force Report on Project MOGUL

Balloon Research Findings

This report by 1st Lt. James McAndrew is a summary of the Air Force's findings on Project MOGUL, the top secret project that some believe is the answer to the Roswell mystery. The document is a key portion of the 1995 Air Force publication "The Roswell Report: Fact Versus Fiction in the New Mexico Desert."

[document begins]

Synopsis of Balloon Research Findings

1st Lt James McAndrew

[page break]

THE ROSWELL INCIDENT

On July 7, 1947, W.W. (Mac) Brazel, a rancher from approximately 75 miles northwest of Roswell, NM, contacted the local sheriff and reported that some metallic debris had come to rest on the ranch on which he worked near the town of Corona, NM. This was during the "UFO Wave of 1947," and he told the sheriff that he thought this debris may be part of a "flying disc." (1) The sheriff contacted Roswell (Army Air Field) AAF, which in turn sent intelligence officer, Maj Jesse Marcel, and two Counterintelligence Corps Agents, Capt Sheridan Cavitt and MSgt Lewis Rickett, to evaluate the debris. The officers collected a portion of the material and brought it back to Roswell AAF on the evening of July 7. (2) The following day, the Public Information Office released a statement saying that the Army Air Forces had recovered a flying disc. This press release was provided to local newspapers who sent it out to wire services. Meanwhile,

<http://www.pasoscope.com/articles/0497/synopsis.htm> (1 of 19)25 09.2005 07:33:37

US Air Force's (og enkelte UFO-etterforskeres) forklaring på hva Roswell-saken egentlig handlet om: En nedstyrtet ballong fra det hemmelige Mogul-prosjektet med instrumentpakke og radarreflektor.

Til venstre: Prinsippskisse som viser instrumentpakken på én av oppsendingene (nr. 2).

Over: Fra US Air Force's dokument og etterforskning av Roswell-saken med hensyn på Mogul-prosjektet.

Under: Noen av symbolene (rekonstruert) som ble funnet på Roswell vrakdelene; av USAF forklart som symboler som var trykket på diverse tapestrykker brukt til feste/markering på instrumentpakkene.

flyvende X», og lignende. Så folk var oppmerksomme på at det var noe på ferde.

«Mystiske ting farer i disse dager gjennom luften og skaker opp sinnene. Når en fallskjerm svever inn over et jorde eller en skog med en tigest dinglende i snoren, er det også egnet til å sette folks fantasi i sving. Det er flere steder her i landet som i den senere tid har fått et slikt fallskjermbesøk. Men gjenstanden er meget fredelig, selv om den har en funksjon å utføre.»

Det var avisen *Velgeren* som torsdag 25. juli 1946 rapporterte at «Nylig dalte et apparat ned i en skog ved Fluberg og et falt ned på jordet i Nordre Tomter i løpet av helgen.»

En nærmere beskrivelse av selve radiosonden får vi fra *Gudbrandsdølen* torsdag 25. juli 1946: «Det ser ut som en pappeske – er av størrelse som en skoeske – og det stikker ut tråder (antenn) fra det.» Avisen skriver videre at «Apparatet som dalte ned i Fåberg, ble funnet for en måneds tid siden, men det ble først i går innlevert på lensmannskontoret, da vedkommende ikke hadde vært kjent med hva det var for en merkelig ting som var dalt ned fra himlen.»

Det ser ut til å ha vært en rimelig stor trafikk av ballonger over Norge dette året. Eller kanskje det var såpass nytt og spennende at alle ble omtalt i avisene. At disse radiosondene dalt ned året rundt ser vi av avisen *Dagningen* fra mandag 7. oktober 1946, som skrev at «I går fant en mann oppe i fjellet en merkelig mekanisme. Ved nærmere undersøkelse viste det seg å være en observasjonsballong, d.v.s. ballongen var borte. Det som var igjen var selve instrumentet til meteorologiske observasjoner.»

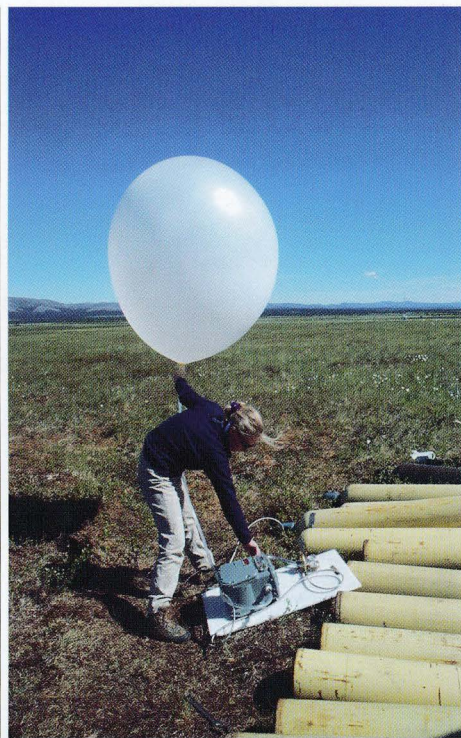
Heller ikke her var det store mysteriet. I alle tilfellene greier altså norske journalister, gårdbrukere, og seterjenter å identifisere gjenstandene som en radiosonde eller meteorologisk ballong. Aldri noe mystisk. Det som derimot er mystisk, er hvordan det er mulig – i Roswell ett-år senere – å ikke umiddelbart identifisere en radiosonde/ballong. Det får en jo til å gruble...

Stavanger Aftenblad

torsdag 14. mars 1946 side 1+4:

Radio-sonden – et teknisk vidunder som muliggjør langtidsvarvarsling. To sider lang artikkel. Utdrag:

For en tid siden kom det en mann fra Rennesøy inn i redaksjonen med en mystisk tigest han hadde funnet. Den var kommet dalende ned fra luften båret av en fallskjerm og var ikke lett å bli klok på. Men noen undersøkelser brakte for dagen at det var folk ute på Sola som hadde sendt tigesten til værs og de kunne fortelle at det var en radiosonde.

Fysikere og meteorologer begynte å sende opp radiosonder fra midten av 30-tallet. Til venstre: En av de første oppsendingene i USA, i 1936. Den gang var det vanlig at instrumentpakken falt ned i fallskjerm til en myk landing etter at ballongen hadde nådd maksimal høyde (og revnet, ved ca. 15-18 kilometer). Instrumentene kunne brukes om igjen. Dette var standard praksis i flere tiår - instrumentene den gang var tunge og dyre. Til høyre: Fra dagens oppsendinger; ballongene er stort sett de samme, mens instrumentpakkene er vesentlig lettere, mer komplisert og ikke minst billigere. I noen tilfeller faller de nå rett ned, uten fallskjerm og kan ikke brukes om igjen. Maksimal høyde ved dagens oppsendinger er rundt 35 kilometer. Instrumenteringen på bakken er selvfølgelig også mye mer avansert.

Velgeren

mandag 27. mai 1946 side 2:

Meteorologisk observasjonsballong falt ned i Skreien.

Forleden dag falt det ned en ballong på jordet hos gårdbruker Ovren i Skreien. Etter hva Totens Blad forteller dreier det seg om en fallskjerm med meteorologiske instrumenter. Apparatene, som skriver seg fra en amerikansk observasjonsstasjon, ble etter en medfulgt instruks sendt til den amerikanske hærs hovedkontor i Oslo for å videre-sendes til den rette instans i USA.

Velgeren

torsdag 25. juli 1946 side 4:

Meteorologiske apparater i fallskjerm. Sendt ut fra USA for å måle temperatur og fuktighet i lufta.

Mystiske ting farer i disse dager gjennom luften og skaker opp sinnene. Når en fallskjerm svever inn over et jorde eller en skog med en tigest dinglende i snoren, er det også egnet til å sette folks fantasi i sving. Det er flere steder her i landet som i den senere tid har fått et slikt fallskjermbesøk. Men gjenstanden er meget fredelig, selv om den har en funksjon å utføre. Det er meteorologiske apparater som sendes ut av vær-

varslingsstasjoner i USA. De sendes opp med ballong i 18000 m høyde, ballongen går i stykker og historien daler ned igjen i fallskjerm. Nylig dalte et apparat ned i en skog ved Fluberg og et falt ned på jordet i Nordre Tomter i løpet av helgen. Det er en radiosender i apparatet, og hele greia ser ut som et slikt telegrafapparat som netthendte gutter lager. Det måler temperaturen og fuktighetsgraden i luften, og det står en henstilling på det om å levere esken til nærmeste posthus med angivelse av finnerstedet. Faller gjenstanden ned utenfor USA skal den sendes til nærmeste amerikanske armé eller marinestasjon eller også til en værvarslingsstasjon.

Gudbrandsdølen

torsdag 25. juli 1946 side 2:

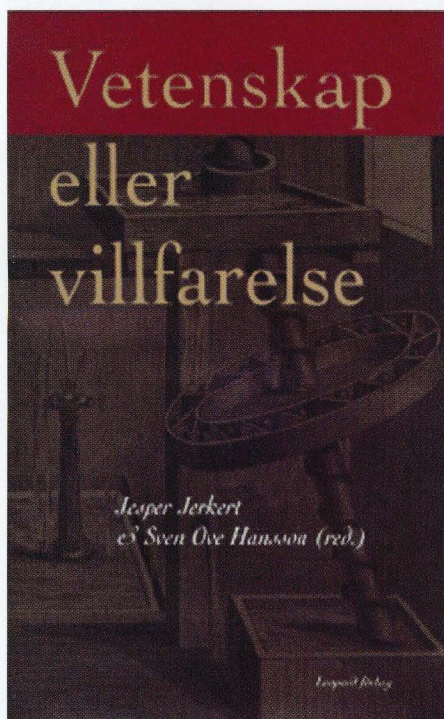
Amerikansk temperaturmåler falt ned i Fåberg.

Et temperaturmålingsapparat som er sendt tilværs fra en meteorologisk stasjon i Amerika, er falt ned i Fåberg også, nærmere bestemt på Ruken sæter. Det ser ut som en pappeske – er av størrelse som en skoeske – og det stikker ut tråder (antenn) fra det. Disse apparatene blir sendt opp med bal-

Fortsettelse på side 29

BOKANMELDELSER

Ved Ole Jonny Brænne

Vetenskap eller villfarelse

Jesper Jerkert/Sven Ove Hansson (red.)
Leopard förlag 2005

Det er to kjente medlemmer i foreningen Vetenskap och Folkbildning [som tilsvarende Skepsis her i Norge, red. anm.], Jesper Jerkert og Sven Ove Hansson, som står bak denne interessante og utfordrende boken, der ønskevister, astrologi, mirakler, parapsykologi, evighetsmaskiner, kvakksalveri med mer SÅGAS/omtales i kapitler skrevet av skeptiske forskere. UFO-avsnittet, som er forfattet av sivilingeniøren Dan Tilert ved Kungliga Tekniska högskolan (som jeg på tross av tre tiår i UFO-bransjen aldri før har hørt om) er likevel både tynt og ikke sjelden misvisende. Først velger Tilert å definere UFO som romfarkoster fra andre planeter, noe som gjør det helt forvirrende når han senere skal beskrive Roswellkrasjet. Der påstår han at de militære opprinnelig skal ha sagt at det dreide seg om et krasjet UFO (altså romskip) når man i virkeligheten benyttet begrepet "flying disc" som da betegnet en uidentifisert flygende farkost – ikke noe romskip. På disse feilaktige premissene drar han senere vidtrekkende konklusjoner i slutten av kapitlet. Feiltolkningsdelen er tynn

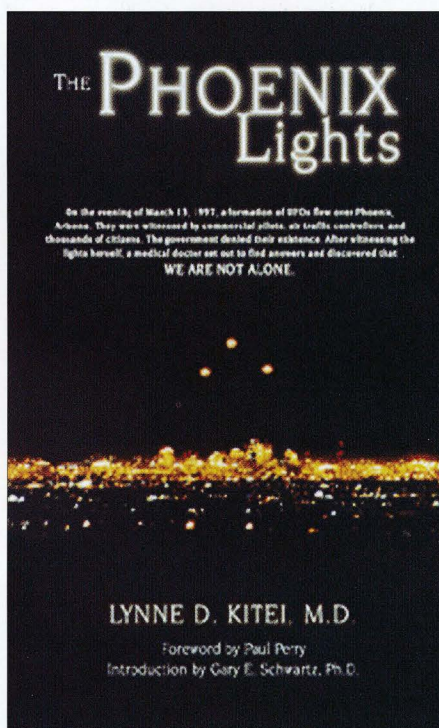
og uten svenske eksempler. Forfatteren løfter frem meteorsvermen Leonidene som en årsak til UFO-rapporter når det rettelig skulle ha vært Perseidene selv om disse også er svært sjelden blant rapportene. Han beskriver fly som et feiltolkningsfenomen, men uten å nevne den vanligste formen; deres kondensstriper. Som leser undrer man på hvor mange rapporter Tilert egentlig har lest og undersøkt.

Noen kritikk mot andre skeptikere forekommer ikke på tross av at løgnedektorer slaktes som metode og den fremste UFO-skeptikeren av alle, Philip J. Klass, er en sterk talsmann for disse. I stedet lar man bare Klass være i fred i de tilfellene der tilsynelatende uforklarte saker har fått sin forklaring ved sistater fra hans bøker. Hvorfor valgte man ingen svenske saker?

Avsnittene om menneskets hukommelse, kontaktpersonenes mottatte budskap og koplingene til religion er bra, men Tilerts kunnskaper om emnet virker som de i sin helhet er hentet fra andre bøker og artikler, noe som ikke overbeviser.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuelt nr. 1 2005/MDK

The Phoenix Lights

Lynne D. Kitei

Hampton Roads Publishing Company Inc. 2004

Legen og helserådsgiveren Lynne D. Kitei innleder boken konstruktivt med å beskrive sine egne UFO-observasjoner i Phoenix, Arizona. Allerede i 1995 begynte hun å filme og fotografere merkelige lysende objekter. Observasjonene fortsatte i januar 1997 og den 13. mars toppet det seg da anslagsvis flere tusen innbyggere ble vitner til UFOer over byen. Seks objekter ble iaktatt av både radaroperatører, flygere og publikum. Lynne Kitei gjorde det alle gode UFO-observatører burde gjøre. Hun ringte til aviser, radarinstallasjoner og UFO-organisasjoner for å finne svaret på hva som beveget seg i luftrommet, men fikk ingen konkret løsning, bare nye spørsmål.

Mot slutten av boken søker hun istedenfor et indre svar på hva det var som foregikk på nattehimmelen. Etter terrorangrepene mot World Trade Center begynte hun å meditere for å få de utenomjordiske til å hjelpe i kaoset og fikk umiddelbart et tegn. Da hun kikket ut av vinduet hengt nok en gang tre lysende ravfargede objekter på kveldshimmelen. For Kitei var dette et bevis for at det fantes intelligenser der ute og at de hørte hennes bønn. Hun fotograferte lyspunktene og bildematerialet gjengis i boken. På Internett kan man se flere bilder og også hennes personlige videofilm av fenomenene (www.thephoenixlights.net). Forsvaret hevder at det var deres fly som var årsaken til den store UFO-bølgen over Phoenix, noe som Lynne Kitei i sin tur dementerer. Hun hevder bestemt at hennes egen film viser både større og merkelige lysfenomen enn hva fly kan avstedkomme.

Til avslutning legger forfatteren fram en lang liste over gode råd til livsførsel for leseren. Hun vil at vi skal være bevisstgjort med hensyn til våre handlinger, omgi oss med mennesker vi liker, utvikle en positiv holdning og mye annet. Det er synd at hun ikke skriver mer om andre teorier vedrørende hendelsene i Phoenix enn bare den som omhandler besøkende fra kosmos.

ANDREAS OHLSSON

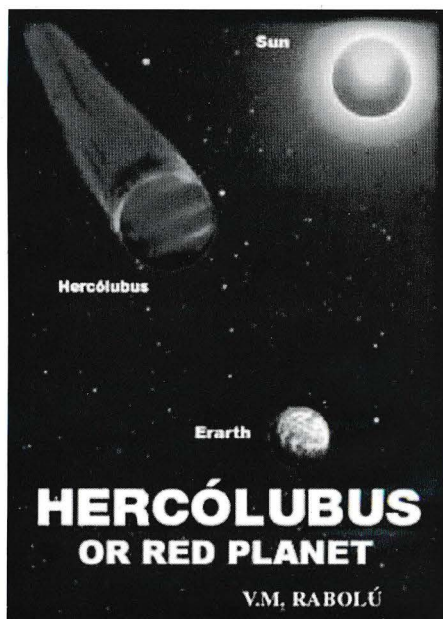
UFO-Aktuelt nr. 1 2005/MDK

Nye religioner

Christipther Partridge (red)
Libris 2004

I den murstenstykke (447 sider) boken med undertittelen "En oppslagsbok om åndelige bevegelser, sekter og alternative åndelighet" har redaktøren Christipther Partridge samlet opplysninger om mer enn 200 bevegelser som passer inn i temaet. Den svenske redaksjonen som består av Per Beskow og Lars Johansson, har tilpasset den amerikanske utgavens tekst og utvalg til nordiske forhold, skrevet flere nye kapitler og latt andre gå ut. UFO, her betegnet som utenomjordiske besøkende, behandles på en rekke steder i boken ettersom flere bevegelser er knyttet til emnet. Raël-bevegelsen har sin selvfolgelige plass, på samme måte som Heaven's Gate. Under rubrikken "Ufologi og UFO-relaterte bevegelser" beskriver Andreas Grünschloss hva han kaller "den moderne religiøse ufologiens grunnleggere": George Adamski, Daniel Fry, George Van Tassel med flere (selv om boktitlene ikke blir helt korrekt oversatt), på samme måte som de mer samtidige Erich von Däniken og Billy Meier. Særlig dyptpløyende blir det ikke. Takknemlig merker vi oss at UFO-Sverige nevnes sammen med enkelte andre ikke-religiøse grupper, som er innrettet på innsamling på forskningsresultat og publisering. *Nye religioner* er svært tørr og distansert, men velfylt med fakta som gjør den til et verdifullt oppslagsverk på et emne som bare synes å bli større og større i omfang.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuellt nr. 1 2005/MDK

Hercolubus eller røda planeten

V M Rabolú
Volkenburg Verlag 2004

Planeten Hercolubus er på vei mot oss, et faktum vitenskapsmennene tier om. En straff så godt som noen for oss mennesker, så forblindet av kjødets lyst, maktgale og krigerske sammenlignet med våre forfinede naboer på Venus og Mars hvor man lever i perfekte samfunn. Dette lille skrift virker inspirert av femtitallets kontaktpersoner. Alt er på ramme alvor og den kolombianske forfatteren bærer på en sterk forakt overfor vitenskapsmenn spesielt og all kunnskap generelt.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuellt nr. 1 2005/MDK

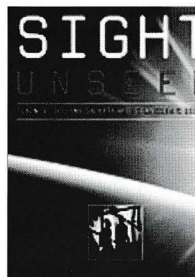
Sight Unseen: Science, UFO Invisibility and Transgenic Beings

Budd Hopkins & Carol Rainey
Atria Books 2003

Budd Hopkins' siste bok er et samarbeid med Carol Rainey, som i tillegg til å være medforfatter også er hans kone gjennom flere år. Og fru Hopkins er også den som står for de mest interessante delene av boken. Budds bidrag består nemlig for det meste av avskrifter fra vitnemål avgitt under hypnose, og med mindre man er en beinhard troende på den utenomjordiske hypotesen når det gjelder bortføringsscenariet, gis det ikke mye anledning å ta vitneutsagnene som bokstavelige sannheter. Av den enkle grunn at hypnose ikke er et hundre prosent sannhetsserum der en objektiv beskrivelse av hva som hendte alltid kommer opp til overflaten.

En skeptiker blir enda mer skeptisk når han hører vitneutsagn fremkommet under hypnose, mens en troende styrkes ytterligere i sin oppfatning om at mennesker bortføres i hundretusentalls for å bli forsøkskaniner for skumle utenomjordiske med store øyne og med muligheten for å gå rett gjennom vegger.

Boken følger et spesielt opplegg. Først tar Budd, i egenskap av bortføringseksper, opp en spesiell del av historiene som er uvanlig merkelige, for eksempel romfartøyenes mulighet til å virke usynlige, eller hvordan mennesker har levitert i samband med en bortførelse. Siden er det Carols tur, i egenskap av vitenskapelig ekspert, å ta bort litt av "magien" som omgir de fantastiske beretningene.

Et av premissene ved boken er nemlig at det med hjelp av dagens vitenskapelige teorier og fremskritt er fullt mulig å rasjonalisere det som ved første øyekast synes å være fullstendig "umulig". De utenomjordiske suverene teknologi, som i blant grenser til det magiske, er egentlig ikke så fantastisk som de fleste mennesker tror. I det hele tatt er det bare et tidsspørsmål når også vi kan utføre de ufattelige tingene som de utenomjordiske hittil har vært alene om.

Boken påstas å være faglitteratur. Men Budd er ingen vitenskapsmann. Carol derimot, har en hel del interessant å fortelle om moderne fremskritt innen vitenskapen; fremfor alt om "transgenic beings", det vil si vesener er halvt utenomjordiske og halvt Homo sapiens. Men selv hun er svært farget av troen på den utenomjordiske teorien. Og for Budd virker ingenting å være umulig.

For eksempel kvier han seg ikke for å påstå at et familiefotografi som ikke viser noen familie i det hele tatt, men bare en tom strand, som han har fått av en pasient, "beviser" at de utenomjordiske manipulerer kameraet (ettersom det har fremkommet under hypnose at familien ble bortført akkurat i det øyeblikket fotografiet ble tatt, og derfor er blitt "usynlig" og "forsvunnet" fra bildet). Hvordan noe som er usynlig overhodet kan bevise en påstand lar han være usagt.

Han blir heller ikke mistenksom når mennesker kontakter ham etter å ha lest noen av hans tidligere bøker og siden avlegger vitneforklaring om "klassiske" ombordtakningstilfeller.

Boken kommer sikkert til å føre til at enda flere mennesker får det for seg at de har noe usnakket med skumle utenomjordiske. De troende kan dra et lettelsens sukk over bekreftelsene Budd gir dem. Mens skeptikerne bare kan riste på hodet og fortsette med sin skeptiske innstilling.

STEFAN ISAKSSON
UFO-Aktuellt nr. 2 2005/MDK

Jakten på en indre Gud : New Age som religionsform og samfunnsstrømning

Audbild Skoglund
Cappelen 1999

Den norske religionshistorikeren Audbild Skoglund har skrevet en informativ og engasjert innføring i new age-bevegelsens ng og praksis.

Da Guds død ble forkynt for over hundre år siden, var det til en nærmest gjespende befolkning. Kristendommen hadde lenge vært på tilbaketog. Og retretten fortsatte.

Fortsettelse på neste side

Frem til et stykke ut på 1970-tallet antok det store flertall religionsforskere at religion som sådan var påvirkende front, skjøvet til side av den vitenskapelige utvikling. At religionene gjorde nye fremstøt i mindre utviklede land, endret i liten grad denne oppfatning. Man hadde tross alt de industrialiserte land med sin sekulariserte kultur å henvise til. De siste par tiår har imidlertid vist at konklusjonen, selv når det gjelder den vestlige verden, til dels har vært feilaktig. Vår sekulariserte kultur er åpenbart i stand til å frembringe en underliggende religiøsitet, uavhengig av kirke og faste organisasjonsformer.

Det siste tiår er «alternativbevegelsen» – iblant kalt «new age» – blitt stadig mer synlig også i Norge. Den har beveget seg fra kulturens mer usynlige marginer og stadig nærmere de kulturelle og sosiopolitiske sentra. Lenge var dette nye, mangfoldige religiøse fenomen uten faglige kronikører. Det som eksisterte av litteratur, dreide seg i hovedsak om oversatt amerikansk kristen «anti-new age»-litteratur. I tillegg til noen få fremmedspråklige bøker som i hovedsak omhandlet amerikanske forhold.

Dette har imidlertid endret seg i løpet av de siste par år, og vi har fått ikke mindre enn fem norsk bøker som behandler ulike aspekter ved nye religioner. Audhild Skoglunds «Jakten på en indre gud» er en av disse.

Som flere av disse inneholder Skoglunds bok en innføring i nyreligiositetens idé-innhold og en presentasjon av enkelte sider ved dens praksis: Sentrale forestillinger, myter og ritualer, alternative behandlingsformer – og ikke minst kontroverser rundt «new age» som samfunnsfenomen.

«Jakten på den indre gud» er i større grad enn de andre publikasjonene en populær-bok skrevet for å kunne nå et publikum langt

ut over det akademiske. Det har Skoglund også lyktes med: Hun har grep om språk og formuleringer som ikke bare gjør boken lettilgjengelig, men også til en fornøyelse å lese. Forfatteren sprudler av fortellerglede som kommuniseres videre til leseren. Av og til går den populære form på bekostning av dybde og presisjon, men overraskende ofte lykkes hun i å formidle kompliserte tanker på liten plass og i et forbillig enkelt språk.

Det betyr ikke at anmelderen – med nye religioner som et av sine felt – er enig i alle valg og vurderinger. Ikke alt er like godt. For eksempel lykkes ikke Skoglund i å gjøre presentasjonen av nyreligiositetens historiske røtter til noe mer enn en utenpåklisset ettertanke. Men det er hun på langt nær alene om. Etter å ha lest et tyvetalls bøker i samme genre, har jeg til gode å se virkelig gode fremstillinger av disse. Heldigvis presenteres de lange historiske linjer helt til slutt i boken og forstyrrer dermed ikke den øvrige lesning.

Et annet trekk ved Skoglunds bok som adskiller den fra andre publikasjoner om emnet de siste par år er dens tidvise preg av å være et bidrag i en kritisk debatt omkring fenomenene som beskrives. For undertegnede er det et klart pluss ved en slik populærbok at den kombinerer formidling med oppmuntring til kritisk ettertanke. Det er også et tegn på at alternativbevegelsen nå er tilstrekkelig etablert til ikke bare å bli betraktet som noe truende og irrasjonelt utenfra eller en svak og forfulgt «underdog», som alltid må forsvares for enhver pris. Det dreier seg idag om en kulturstrømning på linje med andre som må tas på alvor – både bår det gjelder beskrivelse, analyse og kritikk.

I Skoglunds bok blir kritikken i hovedsak formulert i et forsiktig språk – ofte preget av underliggende humor. Hun behandler også kort uheldige sosiale virkninger ved enkelte «alternative» vurderingsmetoder, men på dette punkt kunne jeg nok ha ønsket meg både mer utfyllende beskrivelser og en skarpere formulert kritikk. Når arbeidsgivere velger å vurdere – eller for den saks skyld «utdanne» – sine potensielle og nåværende arbeidstakere ved hjelp av pseudovitenskapelige eller religiøse kurs og tester, er dette etter mitt skjønn et overtramp som fortjener et skarpere søkelys. Skoglund legger i stedet vekt på beskrivelsen av fenomenene og deres religiøse sammenheng og kritikken bringes her inn fra siden.

Jevnt over er «Jakten på en indre gud» blitt en meget vellykket bok. Selv den som allerede kjenner dette feltet, kan ha utbytte av å lese boken – om ikke annet, så for å glede seg over de velformulerte og enkle beskrivelsene.

[På side 41-44 tar Skoglund for seg «Våre brødre i rommet», der Heaven's Gate sek-

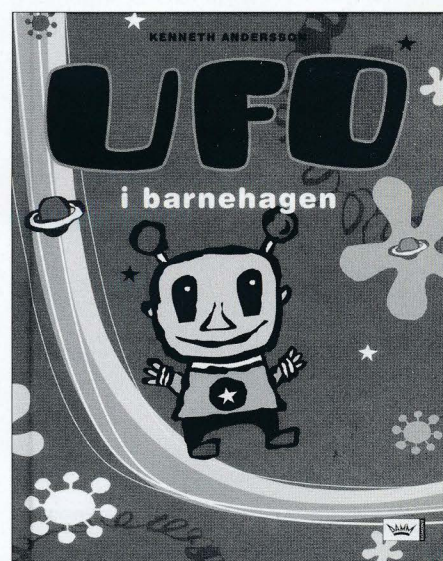
ten, Rauni-Leena Luukanen, Kristina Wengergren, og Gry Jannicke Jarlum blir omtalt, red. anm.:]

[Fra bokens omslag: Audhild Skoglund (f. 1970) har hovedfag i folkloristikk, og har arbeidet som forlagsredaktør og journalist.]

ASBJØRN DYRENDAL

Humanist 2 / 2000

Gjengitt etter tillatelse fra forfatteren

UFO må til doktoren

UFO i barnehagen

Kenneth Andersson.

2005, Damm Forlag

Dette er to barnebøker, oversatt fra svensk av Kjetil Indregard.

Bøkene består av litt tekst som mamma eller pappa kan lese for barnet, samt fargerike tegninger i «barnestil». Bøkene er solid innbundet, men veldig tynne – bare 28 sider hver. Og til en pris av 119,- pr stk synes jeg det blir i meste laget. At barehagebarn skal bli innprentet med begrepet UFO er jeg også skeptisk til.

OLE JONNY BRÆNNE

□

Brasilianske militære møtte UFO-etterforskere

Den 20. mai i år møttes representanter for det brasilianske luftforsvaret og landets fremste UFO-etterforskere i hovedstaden Brasilia. Møtet hadde til hensikt å blant annet avgradere tidligere hemmelig informasjon.

«På denne måten vil vi, gjennom UFO-gruppene, offentliggjøre informasjon som vi har holdt hemmelig for allmennheten i flere tiår», uttalte sjefen for det brasilianske luftforsvarets informasjonssentral Telles Ribeiro til lederen for de brasilianske UFO-etterforskernes komité, A J Gevaerd.

To møter fant sted den 20. mai. Det første foregikk i Center of Air Defense and Air Traffic Control, en større luftovervåknings-sentral og varte i to timer. De sivile UFO-etterforskerne ble der informert om hvordan luftforsvaret systematisk registrerte observerte UFO-fenomener. Det andre møtet ble lagt til Brasils motstykke til det amerikanske NORAD, et topphemmelig luftforsvarsanlegg der brigadegeneral Atheneu Azambuja innrømmet at luftforsvaret hadde systematisk observert og registrert UFO-fenomener (som ble kalt «H-trafikk») siden 1954. UFO-etterforskerne fikk her tilgang til all informasjon omkring tre tidligere hemmeligstemplede saker fra henholdsvis 1954, 1977 og 1986. Dokumentene fra 1977 inneholdt mer enn 100 bilder fra forsvarrets «Operasjon Tallerken» og omhandlet mint et dusin spektakulære observasjoner fra Amazonas-området.

I løpet av møtet erkjente også luftforsvarets representanter at UFO-forskning er et seriøst emne og at man nå kommer til å innlede et åpent samarbeide med landets UFO-etterforskere.

Kilder:

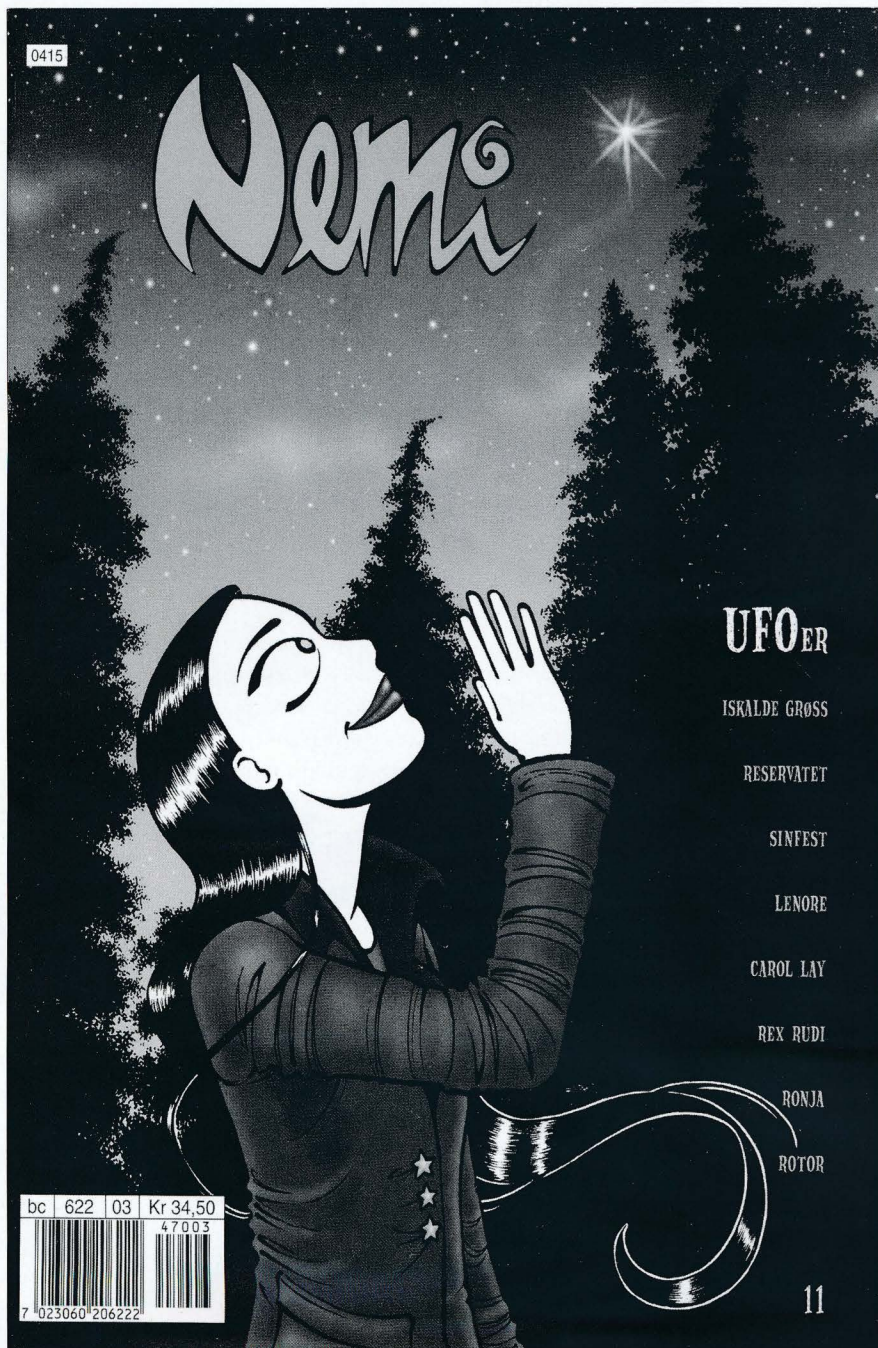
UFO-Aktuelt nr. 2 2005/Clas Svahn
UFOs and the Brazilian Air Force, [http://www.cosmicparadigm.com/A. J. Gevaerd](http://www.cosmicparadigm.com/A.J.Gevaerd),

Oversettelse:

Mentz Kaarbo

Ademar J. Gevaerd, en av Brasils fremste ufologer og leder for de brasilianske UFO-etterforskernes komité.

NEMI og UFOer

Tegneserier som tar for seg UFOer er det ikke ofte vi kommer over, men de siste par årene har både Nemi og Donald utgitt tegneseriehefter som gjør nettopp det.

NEMI tegnes av Lise Myhre og ble født i «Larsons gale verden» sommeren 1997. Serien er i dag på trykk i Dagbladet og syv andre norske publikasjoner, samt i fire svenske og to finske – i tillegg til egne tegneseriehefter.

Det 52 sider tykke NEMI-albumet – nr 15/2004 – tar altså for seg UFOer. Her finner vi også et par tekstsider om «Nærkontakt med romvesener» signert Georg M. Rønnevig (kjent som forfatter av boken *Romvesener*, som kom ut ifjor, og tidligere omtalt i *UFO*). På side 50 er det samlet såkalte «Fun facts» der blant annet NETI og UFO-NORGE omtales slik:

«Det finnes to UFO-organisasjoner i Norge: UFO-NORGE og NETI (Norsk organisasjon for studiet av utenomjordisk intelligens). UFO-NORGE stiller seg åpne til forskjellige svar. Mens NETI er overbevist om at det er snakk om ekte romvesener.»

Mer info om NEMI finner du på <http://spray.nettavisen.no/kultur/tegneserie/nemi/>

- Ole Jonny Brønne

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbo

Mai 2005

Aftenposten, 07.05.

UFO-FEBER HERJER BLANT KINESERNE

Da Meng Zhanoguo var 29 år gammel bedro han sin kone for første gang. Han kunne ikke motstå fristelsen - fra et tre meter høyt kvinnelig romvesen med seks fingre på hver hånd.

Bortsett fra lengden og fingrene virket hun helt normal, sier Meng, en jordbruksarbeider fra Wuchang-regionen i det nordvestlige Kina. Hans fortelling er et typisk utslag av UFO-feberen som den siste tiden har grepet om seg i verdens mest folkerike land.

Kinesiske myndigheter godtar organisasjoner som driver seriøst arbeid rundt fenomenet uidentifiserte flygende gjenstander, og disse organisasjonene har rundt 50.000 medlemmer. Men fenomenet opptar trolig flere titall millioner kinesere, mener samfunnsforskere.

Seriøs

Sun Shili er en av de mest seriøse entusiastene, og folk lytter når han snakker, for Sun er tidligere professor ved ett av Beijings universiteter og var i sin tid tolk for selveste formann Mao Zedong. Sun sier han ikke bare tror, men vet at verden vil få besøk fra verdensrommet.

Den pensjonerte språkprofessoren er utpekt som medlem av den 21 personer store delegasjonen som skal representere vår planet i de første forhandlingene med romvesenene. - Vi regner med å kommunisere ved hjelp av tankeoverføring, sier Sun.

Slike prosjekter og forestillinger ville unektelig virket nokså fjerne i Maos beinhardt materialistiske Kina. I en tilværelse preget av fattigdom og voksende økonomiske forskjeller tilbyr UFO-entusiasmen en velkommen tilflukt fra et trist dagligliv.

Bortført

Psykologen Richard McNally fra eliteuniversitetet Harvard i USA sier han kjenner igjen tendensen som nå lar seg merke i Kina. De kinesiske beretningene minner om fortell-

inger han selv har hørt fra vestlige mennesker som hevder de ble bortført i UFO-er.

- De typiske ofrene for slike bortføringer beskriver seg som åndelig følsomme personer som ikke får sine behov dekket av vanlig religiøs eller ideell virksomhet. De kinesiske UFO-beskrivelsene kan meget godt stemme med dette bildet, sier McNally.

Forretningsmannen Zhou Xiaoqiang mistet troen på Mao Zedongs tanker da han ble forvist til landsbygda under kulturrevolusjonen i 1966. En ny tro fant han først flere år senere, da han så science fiction-filmen «Nærkontakt av tredje grad».

Kommentar: Vi sier oss enige med McNally. Kina ligger kan hende 20-25 år etter den utviklingen som først startet i USA, i alle fall med hensyn på 4. grads kontakter (bortføring). Det har ellers vært rapportert om «vanlige» UFO-observasjoner i Kina i mange tiår, selv da landet var mer lukket enn nå. Vi antar at bortføringsrapportene heretter vil komme på løpende bånd.

Juli

Sogn Avis, 18.07.

Avisen bringer en reportasje om en del observasjoner som er gjort den siste tiden.

FINST DET FLEIRE «UFO»-OBSERVASJONAR?

Ingen kan gi noko svar på kva det mystiske objektet som vart observert over Sogn førre laurdag eigentleg var. Men fleire eksakte observasjonar kan truleg utelukka nokre alternativ.

Førre laurdag vart det observert eit mystisk, grønt lysande objekt fleire stadar i Sogn. Ein observasjon vart gjort i Sogndal sentrum i 15.00-tida, ein frå Harastølen i nær halvannen time frå ca 16.00 til 17.25, ein over Galden på Hafslo mellom 18.30 og 19.00, og ein seint laurdag kveld i Lærdalen. I tillegg var det ein person som såg eit merkeleg lys, som han aldri har sett maken til om føremiddagen. Den observasjonen fart gjort i Vik.

Krysspeiling?

Organisasjonen UFO-NORGE arbeider

med innsamling og handsaming av rapportar om UFO eller moglege UFO-observasjonar her i landet.

Johannes Anonby frå Leikanger har ein viss tilknytning til denne organsiasjonen og han konstaterer at dei aktuelle observasjonane i Sogn vart gjort til fleire tidspunkt og frå ulike synsvinklar.

«Eit interessant spørsmål som melder seg då er om det vil vere mogleg å få inn tilstrekkeleg eksakte meldingar frå tilstrekkeleg mange observatørar om tidspunkt, observasjonspunkt, observasjonsretning og sjølvst i kva retning objektet flytte seg, til at det ville vere mogleg å gjere krysspeilingar», skriv Anonby i ein e-post til SA

Venus, eller?

Han peikar på at dersom t.d. eit objekt var sett i same himmelretning frå fleire ulike bygdelag vil ein ha indikasjon på at det har vore eit astronomisk objekt som t.d. Venus. Men, dette er sjølvst ikkje forklaringa dersom to personar har sett eit likearta objekt frå kvar sin kant.

Anonby peikar vidare på at ein med dette ikkje skal ha noko håp om å finne ut kva UFO er. Han presiserer at UFO heller ikkje er ei forkorting for framande romskip, men for uidentifiserte, flygande objekt. Eit samlebegrep for ein del typar ukjende objekt som vert obseverte.

Visse krav

I følge den avdøde UFO-forskaren Allen Hynek, må ein stille visse krav til det som kan kallast ein UFO-observasjon. Mellom anna i høve til kor nær og tydelig ein såg det og om det framleis er eit uidentifisert objekt etter at meldinga/observasjonane er granska av fagfolk på aktuelle område om astronomi, flytrafikk, meteorologi osv.

Anonby viser elles til at Noreg på mange måtar er eit viktig fokus for internasjonal UFO-forskning. Først og fremst på grunn av det sokalla Hessdalsfenomenet i Sør-Trøndelag som har vore obsevert jamnt over fleire år. Difor er det no rigga opp diverse måleutstyr for å gjere ulike registreingar, slik at ein får meir kunnsap om fenomenet etterkvart.

Fortsettelse på side 30

Århundregammel UFO-mynt fremdeles et mysterium

Et uidentifisert flygende objekt på en fransk mynt fra det 17. århundre fortsetter å forbløffe eksperter på sjeldne mynter.

Etter flere tiår der man har forsøkt å finne mulige svar vedrørende et mystisk UFO-liknende objekt på en fransk koppermunt fra det 17. århundre, sier en fremstående ekspert på gamle mynter at det forblir akkurat det: Et uidentifisert objekt. Etter et halvt århundre med forskning har objektet motsatt seg positiv identifikasjon i det numismatiske miljøet.

«Den ble laget i Frankrike i 1680-årene og objektet på den ene siden ser virkelig ut som en flygende tallerken i skyene over et landleig område, uttalte Kenneth E. Bresset fra Colorado Springs, Colorado, tidligere president for American Numismatic Association og eier av den merkelige mynten.

«Er objektet ment å være et slags UFO, eller en symbolsk avbildning av Ezekiels hjul i Bibelen? Etter 50 år med leting/søking, har jeg bare hørt om ett annet eksemplar, og ingenting om hva det kan være».

Bresset sa at det mystiske metallstykket egentlig ikke er en mynt, men en «sjettong», et myntliknende opplæringsverktøy vanligvis brukt til å hjelpe folk som telte penger, eller noen ganger et substitutt for penger i pengespill. Den er på størrelse med en amerikansk 25-cent mynt og lik tusenvis av andre sjettonger med forskjellige religiøse motiver og læringssymboler

som ble produsert og brukt i Europa på 15- og 16-hundretallet.

«Objektet på akkurat denne mynten kan fortolket til å være enten et UFO eller Ezekiels hjul, men svært lite annet. Noen mener at Det gamle testamentet referanse til Ezekiels hjul faktisk kan være en beskrivelse av et UFO fra langt tilbake,» forklarte han.

«Teksten rundt kanten skrevet på latin er også mystisk: "OP-PORTUNUS ADEST" betyr noe sånt som 'Det er her til en passende tid'. Er objektet på himmelen et symbol på etterlenget regn, en referanse til Bibelen eller besøkende utenfra? Vi vil neppe noen gang vite dette sikkert,» uttalte Bresset.

«Dette er en del av mysteriene innen numismatikken og som gjør myntsamling så interessant.»

Kilde:

<http://www.emediawire.com>, 28. januar 2005

Oversettelse:

Mentz Kaarbo

Forsiden av mynten, med "UFOet" plassert ovenfor midten.

Baksiden.

Ballonger som faller ned

Fortsatt fra side 24

longer og når en høyde på 12-18000 meter. Når ballongen sprekker, kommer apparatet ned til jorden igjen, og når det så blir tilbakesendt til den meteorologiske stasjonen med sine registreringer av forskjellig art, kan det gi vitenskapen interessante opplysninger.

Apparatet som dalt ned i Fåberg, ble funnet for en måneds tid siden, men det ble

først i går innlevert på lensmannskontoret, da vedkommende ikke hadde vært kjent med hva det var for en merkelig ting som var dalt ned fra himlen.

Dagningen

mandag 7. oktober 1947 side 2:

Observasjonsballong fra Amerika falt ned oppe i fjellet.

I går fant en mann oppe i fjellet en merkelig mekanisme. Ved nærmere undersøkelse viste det seg å være en observasjonsballong,

d.v.s. ballongen var borte. Det som var igjen var selve instrumentet til meteorologiske observasjoner. Det står på disse apparatene at de velvilligst skal sendes tilbake dit hvor de er sendt ut fra. Denne viste seg å være fra Amerika, og den vil også bli sendt tilbake dit. □

ABONNER PÅ UFO !

LESERBREV

Fortsatt fra side 19

Endnu en interessant iagttagelse: På internettet dukker hele tiden nye organisationer opp, der bekræfter vor forenings og tilsvarende udenlandske foreningers påstande. F.eks. findes der en russisk oppfinner, der ifølge hjemmesiden www.perendev-power.com allerede har samarbejdspartnere i flere vestlige lande. Han tilbyder magnet- og kvælstofmotorer, samt alt muligt andet, der forhindrer forurening og leverer billig energi, også til rumfarten. Magnetmotoren blev allerede demonstreret i **drift** i Svejs, som en mig tilsendt DVD fra en tysk bekendt viser.

ALBERT HAUSER
Törring, Danmark

PRESSEKLIPP

Fortsatt fra side 28

Kommentar: Johannes Anonby er kjent for å gjøre godt arbeid. Han leverte blant annet en utmerket feltrapport da det tidlig på 90-tallet ble oppdaget merkelige spor i bakken i en avsidesliggende dal, nær Vanylven på Sunnmøre. Hans uttalelser over er i tråd med UFO-NORGES offisielle holdning til UFO-fenomenet.

September

NRK 1 (nrk.no), 07.09.

Under overskriften «KulTur til UFO-ring» bringer nrk.no en reportasje fra Espevær:

Korleis blei han til? Denne hausten er det 30 år sidan UFO-ringa på Espevær dukka opp. Bli med til Espevær!

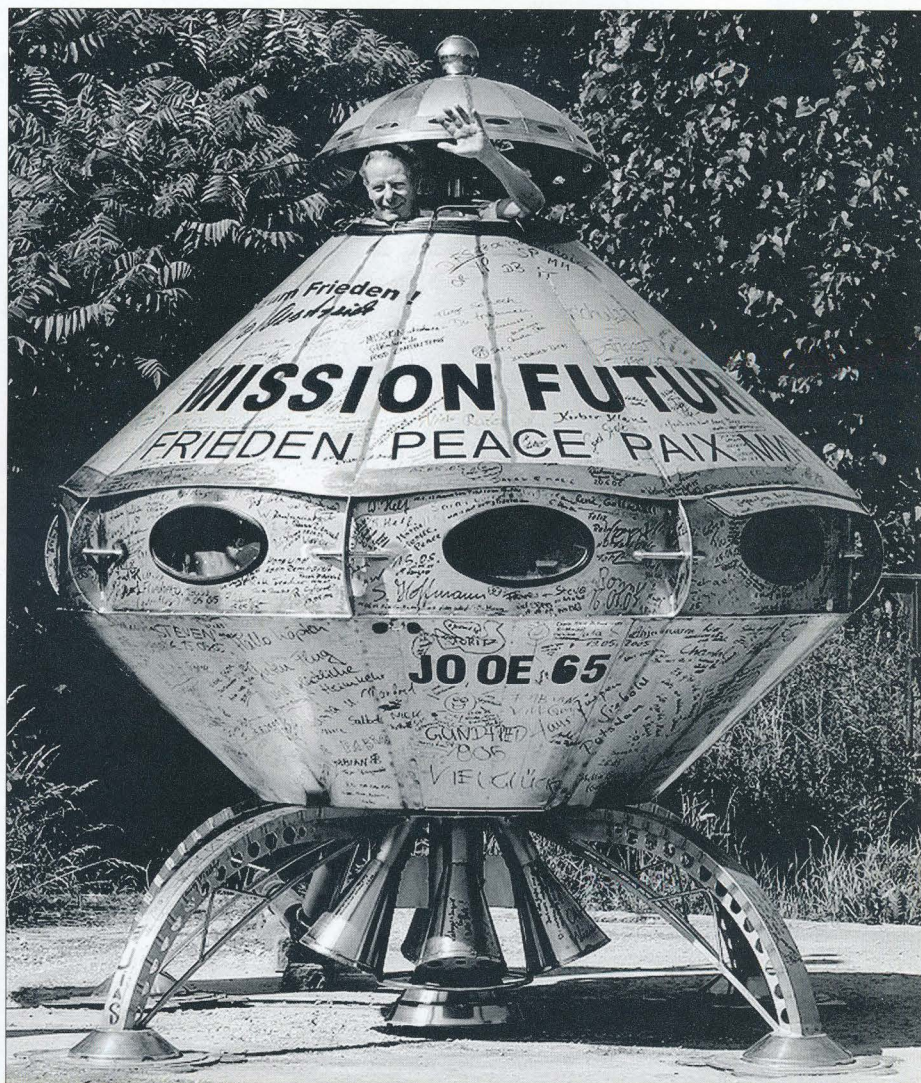
Det har i løpet av dei 30 åra versert svært mange teoriar på korleis den merkelege UFO-ringa på Espevær blei til.

Nokre har hevda at det er innbyggjarane på Espevær som har vore PR-kåte og tråkka opp ringen sjølve, medan andre har trudd det må vera soppangrep.

Vår reporter blei med ringens nærmaste nabo, Else Tollevik, for finna ut meir om dette omdiskuterte fenomenet

Reportasjen, som er laget av Mari Mjøen og Eli Bjelland er ledsaget av et tyvetalls bilder som viser turen ut til Espevær, samt, selvsagt gode bilder fra selv «avtrykket».

Kommentar: Når det gjelder årsaken til ringen, heller undertegnede til det som er nevnt over, nemlig at det er innbyggerne selv (én eller flere) på Espevær som har vært PR-kåte og trakkett opp ringen.

Joachim Oesterreich markerer slutten på andre verdenskrig ved å bo i en hjemmelaget UFO. UFOen står ut-plassert i hans hjemby Boilstedt øst i Tyskland. Oesterreich har bodd i farkosten i 60 dager til minne om at det er 60 år siden andre verdenskrig var over. 65-åringen bruker publisiteten til å fremme budskapet om fred til hele verden. - Vi sier bare: Et prisverdig tiltak!

TV2 Nettavisen, 28.06.05

NRK P2, 08.09.

I programposten Kulturbeitet omtales en litt kurios blanding av UFO-interesse og fransk litteratur:

Fransk litteraturs provokatør Michel Houellebecq er på nytt i rampelyset. Nå er han ute med ny bok: «La possibilité d'une île» - «Muligheten for en øy». Kritikere mener boka er et forsvar for kloning og for UFO-sekten Raelian. Science fiction eller vitenskap? Uansett, dette er boka alle snakker om i Frankrike – og Houellebecq har satt ny fransk rekord når det gjelder forfatterhonorar [12 millioner kroner, red.anm.].

Kloning

Kritikere mener boka er et forsvarskrift for sekten Raelian som mener livet på jorden ble grunnlagt av kloninger fra en annen planet, og som for tre år siden nådde førstestidene da den hevdet å ha klonet et menneske.

Houellebecq har selv deltatt på en Raelian-kongress for et par år siden. Den fran-

sk-canadiske sekten jubler for boka. I et intervju med avisa Le Monde sier Houellebecq at menneskelig kloning er uunngåelig – og på spørsmål om han selv ønsker å bli klonet svarer han: - Kanskje, men legger til at han helst vil slippe å se resultatet.

Skandaler

Michel Houellebecq er mest kjent for sine skandaler.

- Han provoserer fordi han tør skrive om alle tabuer i vår samtid, sier journalisten Denis Demonpion, som jobber i tidsskriftet Le Point. Den politisk ukorrekte Houellebecq beskyldes for å hate muslimer, 68-ere, homser og feminister

Kommentar: Vi sier oss enig i forfatterens skepsis til å se resultatet av sin egen kloning. Ellers er det tydeligvis snakk om en kjekk kar med de riktige holdningene...

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig. De fleste

filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

e-post: redaktor@ufo.no

www.ufo.no/filer/Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort

eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

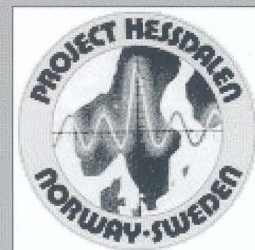
Bukkholmveien,

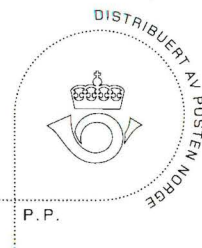
Ullerøy

1747 Skjeberg

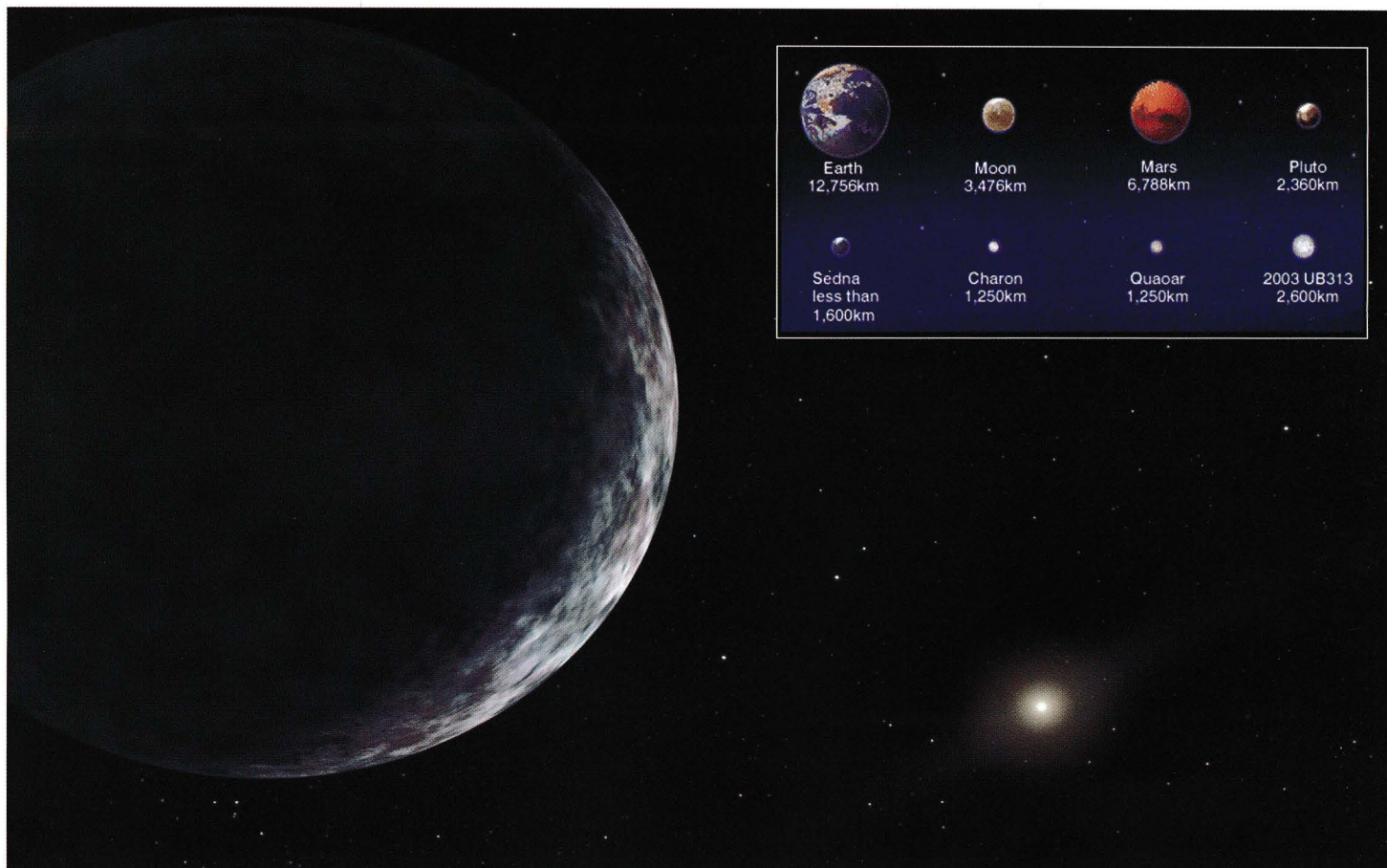
Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

Returadresse: UFO NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 OSLO

10. planet oppdaget

To meget store objekter er nylig oppdaget i de ytre delene av Solsystemet. Det ene av dem, som har fått betegnelsen 2003 UB313, er større enn Pluto og vil kanskje bli betraktet som Solsystemets 10. planet. Objektet er det største som er funnet i vårt solsystem siden Neptun ble oppdaget i 1846.

2003 UB313 har en antatt størrelse på omkring 2600 kilometer. Dermed har Solsystemet fått sin 10. kjente planet! Den forrige planeten som ble oppdaget var Pluto i 1930.

2003 UB313 består av is og stein og er for tiden omkring 15 milliarder kilometer fra Solen. Dette er 97 ganger lenger fra Solen enn Jorden og den mottar bare en titusendel så mye lys som Jorden. Temperaturen er dermed omkring minus 240 grader C.

Banen står sterkt på skrå i forhold til resten av Solsystemet - den heller 44 grader. Mye tyder på at objektet en gang for lenge siden ble slynget ut i denne banen av tyngdekraftene til den mye større planeten Neptun som tilfeldigvis var i nærheten.

Objektet ble først fotografert i 2003 (derav betegnelsen), men det tok to år før astronomene greide å beregne dets bane. Oppdagelsen ble gjort av Mike Brown ved Caltech, Chad Trujillo ved Gemini-observatoriet på Hawaii og David Rabinowitz ved Yale University, New Haven, Connecticut.

ENDA ET OBJEKT

29. juli 2005 ble et annet stort objekt annonsert: 2003 EL61. Dette er noe mindre enn 2003 UB313, men også dette kan være så stort som Pluto (2360 kilometer). Mest sannsynlig er

det omkring 1700 kilometer i diameter.

Dette objektet ble oppdaget av astronomer ved Institute of Astrophysics i Andalusia, men er antagelig oppdaget uavhengig også av en amerikansk gruppe. Omløpstiden rundt Solen er 285 år og avstanden er omtrent den samme som til Pluto.

Objektet har vist seg å ha en måne. Dette er meget heldig fordi banebevegelsene da forteller oss hvor stor masse de to legemene har. Avstanden mellom de to er 49500 kilometer og månen bruker 49,1 døgn på et omløp rundt hovedobjektet. Dermed må parets samlede masse være 29 prosent av massen til Pluto og dens måne Charon.

Siden 2003 EL61 har en tredjedel av massen til den ytterste planeten (inklusive dens måne), er også dette et stort og nesten planetlignende objekt.

- Mentz Kaarbø

Kilde: *astronomi.no*, 30. juli 2005

Illustrasjonen over: En kunstners fremstilling av Solsystemets 10. planet. Ingen har noensinne sett overflaten på denne fjerne iskloden. Den klare stjernen er Solen som ute ved dette objektet lyser meget svakt. **Innfelt:** Oversikt over planeter, måner og objekter i Solsystemet som viser innbyrdes størrelsesforhold.